

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, VELJAČA 2021. ■ GODIŠTE XV. ■ BROJ 93 ■ ISSN 1846-4076

BISKUPOVA KORIZMENA PORUKA

»Gdje ti je brat?« (Post 4, 9)

DOGAĐAJNICA

Skupština biskupa
Đakovačko-osječke
crkvene pokrajine

Susret biskupa Antuna,
mitropolita Porfirija te
episkopa Jovana i Heruvima

Nedjelja Božje riječi
u Katedrali

Središnje slavlje blagdana
bl. Alojzija Stepinca u Požeći

Međunarodni dan ljudskog
bratstva u Požeškoj biskupiji

Skupština dekana

Dan molitve i darivanja za
stradale u potresu

Pismo zahvale za molitvu
i pomoć stradalima u potresu

Blagoslov nove župne kuće
u Đulovcu

Dan posvećenog
života u Požeći

IZ NAŠEG CARITASA

U Požeći otvorena
»Caritasova riznica dobrote«

IZ ŽIVOTA MLADIH

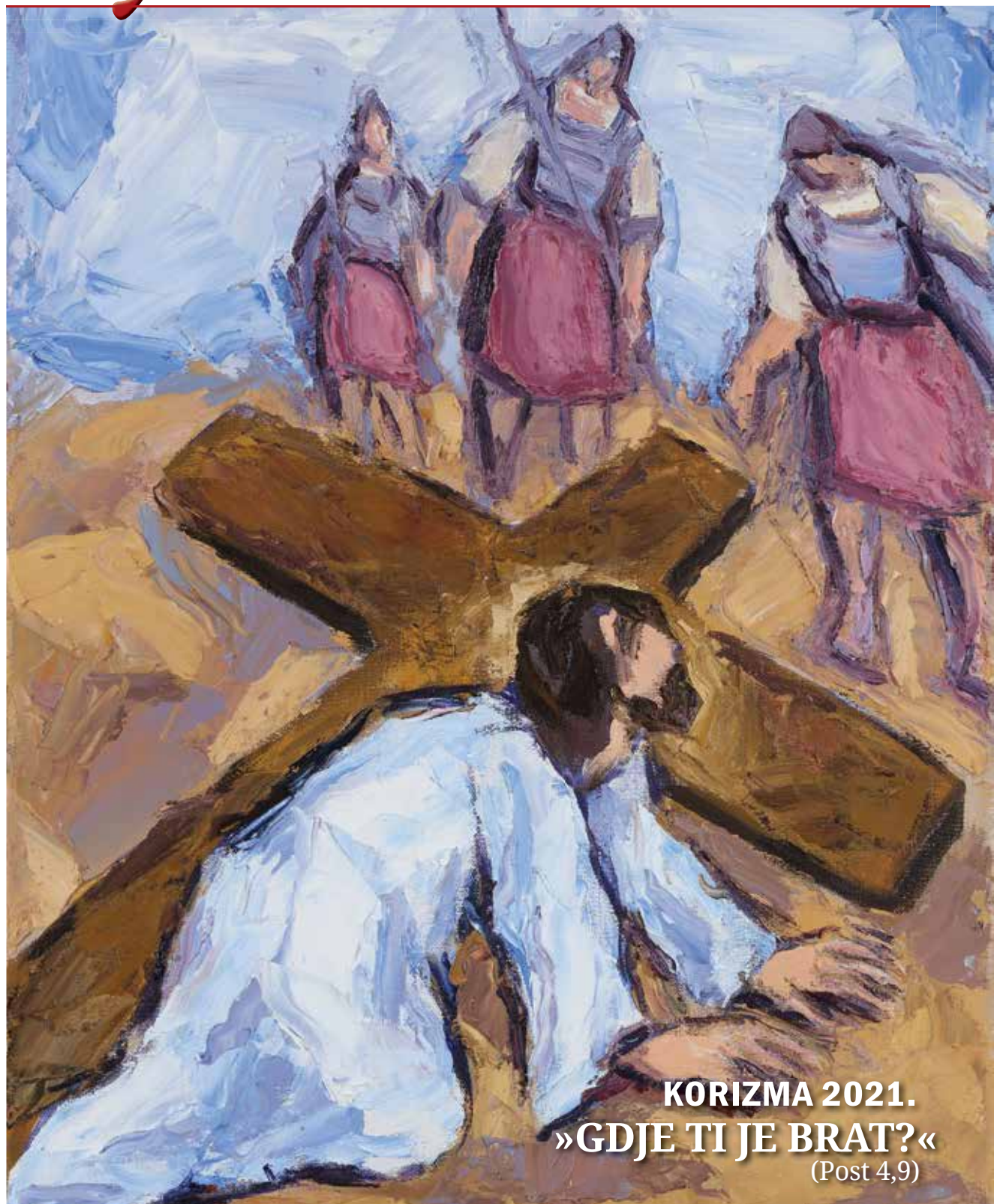
Slavlje sakramenta
svete Potvrde 2021. godine

IN MEMORIAM

Valentin Halić (1943.-2020.)

DUHOVNA MISAO

Ukorak s liturgijskim vremenom

KORIZMA 2021.
»GDJE TI JE BRAT?«
(Post 4,9)

Središnje ekumensko slavlje
u Pakracu • str. 5

Gospa Lurdska – Dan bolesnika • str. 11

Biskup Antun pohodio Sisačku biskupiju
nastradalu u potresu • str. 15

»GDJE TI JE BRAT?«

(Post 4,9)

*Časna braća svećenici i đakoni,
cijenjeni redovnici i redovnice,
poštovani vjeroučitelji
i djelatnici katoličkih škola,
dragi vjernici!*

Na početku korizmenog vremena pozdravljam vas riječima sv. Pavla: »Braćo, radujte se, usavršujte se, tješite se, složni budite, mir njegujte i Bog ljubavi i mira bit će s vama« (2 Kor 13,11).

Papa i veliki Imam zauzeti za ljudsko bratstvo

1 Nedavnim proglašenjem 4. veljače *Međunarodnim danom ljudskog bratstva*, Ujedinjeni narodi očitovali su koliko je za cijelo čovječanstvo značajna *Deklaracija o ljudskom bratstvu za mir u svijetu i zajednički suživot* što su je papa Franjo i Ahmad Al-Tayyeb, veliki imam kairskog Al-Azhara potpisali u Abu Dhabiju, 4. veljače 2019. Tim činom spomenuta svjetska organizacija istodobno je potvrdila i važnost Papine Enciklike »Fratelli tutti«, u kojoj je Sveti Otac šire progovorio o ljudskom bratstvu i socijalnom prijateljstvu kao ključu za izgradnju pravednijeg društva i budućnosti svijeta. Pored toga, papa Franjo pozvao nas je da od svetkovine sv. Josipa ove godine do 26. lipnja 2022. kada se održava 10. svjetski susret obitelji usredotočimo svoju pažnju na obitelj, služeći se njegovom Postsinodalnom pobudnicom »Amoris laetitia«. Zacijelo je korizma povlašteno vrijeme u kojem nam valja prihvatiti navedene poticaje Svetog Oca. Pozivam vas da u svim župama sudjelujete na katehezama petkom, povezanim s pobožnošću Križnog puta, razmatrate obitelj u »Amoris laetitia«, te kao i prijašnjih godina

Zacijelo je korizma povlašteno vrijeme u kojem nam valja prihvatiti poticaje Svetog Oca. Pozivam vas da u svim župama sudjelujete na katehezama petkom, povezanim s pobožnošću Križnog puta, razmatrate obitelj u »Amoris laetitia«, te kao i prijašnjih godina tom prigodom prikupljate korizmeni novčani dar za potrebite, ovaj puta za žrtve potresa na Banovini.

tom prigodom prikupljate korizmeni novčani dar za potrebite, ovaj puta za žrtve potresa na Banovini. Tema ljudskog bratstva nerazdvojiva je od obitelji, te u ovoj Poruci želimo predstaviti glavnu misao Papina naučavanja o tom važnom pitanju, kako bismo njegove izazove uključili u svoja nastojanja oko korizmenog obraćenja.

Izazov Božjeg pitanja: »Gdje ti je brat?«

2 U Knjizi postanka – nakon što je Adam na nagovor Evin prekršio zapovijed da ne jede sa stabla spoznaje dobra i zla – Bog »zovne čovjeka: 'Gdje si?'« (Post 3,9). Slično je postupio i kad je Kajin ubio Abela, zapitavši ubojicu: »Gdje ti je brat?« (Post 4,9). Pitanje upućeno čovjeku s Božje strane »Gdje si« i »Gdje ti je brat« višestruko je aktualno u suvremenim zbivanjima. Ono se ne odnosi samo na čovjekov položaj u svijetu, nego na razinu postojanja koju si je on dodijelio svojim opredjeljenjima, civilizacijskim dostignućima, napose s obzirom na rat, siromaštvo i ekološko pitanje. Stanje u kojem su se našli Adam i Eva nakon grijeha, kao i posljedice uzrokovane Kajinovim ubojstvom Abela očituju se u gubitku duboke životne povezanosti s Bogom, zajedništva po kojem su braća. Nastala je među njima razdaljina koja ih ne dijeli samo jednoga od drugog, nego od istinskog života, i traži radikalnu promjenu. Na različite načine takvo stanje susrećemo u suvremenoj kulturi, na političkoj, gospodarskoj, prosvjetnoj i drugim razinama.

Ideologije ljudskog bratstva i nasilje nad čovjekom

3 U čovječanstvu je trajno prisutna svojevrsna nostalgija za izgubljenim bratstvom kao čovjekovim izvornim stanjem postojanja. Ona je progovorila posebnom snagom u pojedinim povijesnim epohama sa svojim značenjem do danas. Spomenimo kako je u 18. stoljeću čežnja za bratstvom svekolikog čovječanstva izrazio pjesnik Friedrich Schiller u »Odi radosti« a Ludwig van Beethoven odjenuo je u snažan glazbeni izraz na svršetku svoje IX. Simfonije. Nije slučajno Europska unija upravo to djelo, koje na ponešto romantičarski način najavljuje da će svi ljudi biti braća (alle Menschen werden Brüder), izabrala za svoju himnu. Poznato je da je Francuska revolucija koncem navedenog stoljeća uvrstila među svoje ideale i bratstvo (liberté, égalité, fraternité), ali je ona skončala u bratoubilačkoj krvi, ne ostvarivši ga kako ga je najavila. Nakon što je njemački filozof Friedrich Nietzsche u 19. stoljeću navijestio Božju smrt, nije trebalo dugo čekati da se pojavi civilizacija i čovjekove smrti u novom revolucionarnom ruhu, što su ga filozofski zacrtali Karl Marx i Friedrich Engels te je Europa platila veliku cijenu komunističkog nasilnog nastojanja oko uspostave klasnog bratstva i jedinstva. Tešku traumu izazvao je nacional-socijalizam u 20. stoljeću kad je u ime bratstva čiste arijske rase odveo u smrt mnoštvo Židova i pripadnika drugih naroda. Do danas osjećamo u Europi posljedice uspostavljanja bratstva među narodima nasilnim ideološkim putem, koje je dobilo nove oblike u suvremenom svijetu. Na pozadini navedenog iskustva zauzimanje pape Franje i velikog imama Ahmada Al-Tayyeba može se učiniti još jednim romantičarskim i utopijskim pokušajem da čovječanstvo bude zajednica ljudskog bratstva, temelja pravde i mira.

Ljudsko bratstvo uspostavljeno Božjim stvoriteljskim djelom

4 No, spomenutom *Deklaracijom* dvojica vjerskih vođa podsjetili su na veoma važnu činjenicu da ljudsko bratstvo nije nešto što treba postići, nego je ono stvarnost koja već postoji i kojoj valja dati značenje u konkretnim odnosima među ljudima, narodima i religijama te tako graditi pravedniji svijet. Svjesni da Božja smrt nosi sa sobom i čovjeko-

Budući da je s polazišta vjere svaki čovjek bez razlike Božje stvorenje, postoji među svim ljudima duhovno srodstvo, kojem Deklaracija daje značenje bratstva, i koje ljude međusobno dublje povezuje nego rodbinsko i etničko srodstvo, utemeljeno na tlu i krvi.

vu smrt, jer razara temelj njegova postojanja, Papa i Imam pozvali su da čovjek bude ono što jest po Božjem naumu i djelu. Naime, *Deklaracija* polazi od toga da je Bog stvorio svakog čovjeka te je on biće koje nadilazi sama sebe, i njegova transcendentna određenost najčvršći je temelj ljudskog dostojanstva i neotuđivih prava. Ovo antropološko stajalište ima osobito značenje ponajprije za sve one koji vjeruju u Boga Stvoritelja te su oni prvi pozvani međusobno se poštovati, uzajamno se povezivati i konkretnim odnosima suradnje svjedočiti veličinu i nedodirljivost ljudske osobe kao Božjeg stvorenja. Zadaća im je potom zauzimati se za takvo vrednovanje i poštivanje svakog čovjeka na svim društvenim razinama te na taj način pridonositi pravednosti i miru.

Navedeni odnos istovremeno je pokazatelj koliko su pojedine religijske zajednice vjerodo-

stojne u svojoj vjeri, i dokaz da se nisu pretvorile u ideologiju koja ne služi Bogu niti čovjekovu dostojanstvu. Budući da je s polazišta vjere svaki čovjek bez razlike Božje stvorenje, postoji među svim ljudima duhovno srodstvo, kojem Deklaracija daje značenje bratstva, i koje ljude međusobno dublje povezuje nego rodbinsko i etničko srodstvo, utemeljeno na tlu i krvi. Naime, u bratstvu po krvnom srodstvu postoji određena prisila, dok je bratstvo iz vjere u Boga Stvoritelja povezano sa slobodom koja vlastito postojanje poima kao Božji dar te s tog istog polazišta prihvaća drugoga i drugačijega s poštovanjem. Vjera u Boga Stvoritelja ima univerzalno značenje i ne može biti povod za bilo koju isključivost, još manje za mržnju prema bilo kojem čovjeku, ili za opravdanje nasilja.

Kršćanin koji je po svetom krštenju postao dionikom Isusova duhovnog bratstva, njegov prijatelj i prijatelj svakog čovjeka, pozvan je tom snagom sa zahvalnošću živjeti u zajedništvu Crkve i u svojoj obitelji, uspostavljati odnose s drugim ljudima, unositi to bratstvo u sve sustave života kao kvasac koji preobražava društvo.

Prijateljstvo u Isusu Kristu, snažnije od bratstva tla i krvi

5 Odgovor na pitanje »Gdje ti je brat?« kršćanin ne pronalazi samo u vjeri da nas je Bog sve stvorio, nego da nas je u Isusu Kristu sa sobom pomirio i uspostavio za svoje sinove i kćeri a međusobno za braću i sestre. Sam Isus dao je veće značenje duhovnom srodstvu svih ljudi, nego li krvnom srodstvu braće i sestara. Kad su mu dojavili da ga traže majka njegova i braća, on postavlja pitanje: »Tko je majka moja, tko li braća moja?« i odgovara: »Doista, tko god vrši volju Oca mogega, koji je na nebesima, taj mi je brat i sestra i majka« (Mt 12,48.50). Poučio je svoje učenike neka nikoga ne zovu Rabi, »jer jedan je učitelj vaš, a svi ste vi braća« (Mt 23,8). Među naravnim braćom, kako smo spomenuli, postoji određena prisila, te oni mogu međusobno postati neprijatelji sve do mržnje i ubijanja, što mogu postati i braća u duhovnom srodstvu ako se ono pretvori u ideologiju kako su posvjedočili mnogi tako zvani vjerski ili među kršćanski ratovi. Stoga valja istaknuti kako Isus shvaća bratstvo u smislu prijateljstva za koje je ustvrdio: »Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. Vi ste prijatelji moji!« (Iv 15, 13-14). Papa Franjo u Enciklici »Fratelli tutti« povezuje ljudsko bratstvo sa socijalnim prijateljstvom. Svojim utjelovljenjem, mukom, smrću i uskrsnućem Isus Krist je u našu međusobnu povezanost po stvorenosti položio snagu zajedništva ljubavi što je Otac, Sin i Duh Sveti ostvaruju u svom božanskom biću, te nas na taj način pomirio. U tom smislu univerzalnost njegova »svi ste vi braća« nadilazi granice Crkve i odnosi se na sve ljude, štoviše na sve stvorenje koje *uzdiše za slobodom i slavom djece Božje* (usp. Rim 8,21-22). Kad kršćanin djeluje iz navedene svijesti vjere, u službi je onog zajedništva koje Bog izgrađuje snagom svoga Duha i *obnavlja lice zemlje*, ostvaruje »novo nebo i novu zemlju« (Otk 21,1). Kršćanin koji je po svetom krštenju postao dionikom Isusova duhovnog bratstva, njegov prijatelj i prijatelj svakog čovjeka, pozvan tom snagom sa zahvalnošću živjeti u zajedništvu Crkve i u svojoj obitelji, uspostavljati odnose s drugim ljudima, unositi to bratstvo u sve sustave života kao kvasac koji preobražava društvo.

Pozivam vas, braćo i sestre, da u navedenom duhu pape Franje odvažno – pojedinačno i zajednički – svojim obraćenim životom dadnete odgovor na Božje pitanje: »Gdje si?«, »Gdje ti je brat?« – Uz srdačan pozdrav u Gospodinu – vaš biskup

+ Antun Škvorčević

✱ Antun Škvorčević

Požega, 14. veljače 2021.

Središnje ekumensko slavlje u Pakracu

U okviru Svjetske molitvene osmine za jedinstvo kršćana, koja traje od 18. do 25. siječnja na temu Ostanite u mojoj ljubavi i donosit ćete mnogo roda, središnje ekumensko molitveno slavlje Požeške biskupije održano je 23. siječnja u župnoj crkvi Uznesenja BDM u Pakracu.

Predvodili su ga požeški biskup Antun Škvorčević i pakračko-slavonski episkop Jovan Čulibrk uz sudjelovanje kanonika požeškoga Stolnog kaptola sv. Petra, predvođenih prepoštom Ivicom Žuljevićem, te svećenika Pakračkog dekanata na čelu s pakračkim župnikom i dekanom Jozom Zorićem. Slavlju su također prisustvovali vjeroučitelji i vjernici pakračke župe. U pratnji episkopa Jovana bili su Đorđe Teodorović, pakrački paroh i Blagoja Đukić, virovitičko-gađiški paroh. Na početku slavlja biskup Škvorčević pozdravio je nazočne te podsjetio kako je Isus Krist, odlazeći s ovoga svijeta, molio da svi njegovi učenici budu jedno. Navedena Isusova molitvena želja u novije vrijeme osobito je živa u ekumenskom pokretu. Izrazio je radost što nazočni vjernici sudjelovanjem u ovom ekumenskom slavlju očituju svoju blizinu Isusu Kristu i zajedno s njime mole da svi njegovi učenici i kod nas u Hrvatskoj, i ovdje u Pakracu, budu jedno.

Moć Isusove ljubavi

Biskup je u homiliji istaknuo da svi mi duboko u sebi osjećamo čežnju i potrebu da budemo u skladu sa samima sobom, svojim najbližima, sa stvarnošću oko sebe, s Bogom. Kao Božja stvorenja svi smo međusobno braća, kako nam poručuje papa Franjo i u svojoj najnovijoj enciklici *Tutti fratelli*. No međusobno smo različiti i drugačiji i to počesto postaje uzrok podjela i sukoba. Premda razumom možemo sebi protumačiti da onaj tko je drugačiji

od nas, nije nam zbog toga protivnik, nego kao posebna, jedinstvena i neponovljiva osoba svjedoči bogatstvo Božjeg života po kojem nismo kopije ni klonove već njegovi originali; ipak ne uspijevamo uvijek jedni druge prihvatiti kao braću. Činjenica da smo svi Božja stvorenja i da smo svi po Bogu jedno i braća, pomučena je našom ranjenošću zlom i grijehom koji nas rastače i stvara nesklad u našem biću, a u međusobnim odnosima očituje se u razdorima i svađama. Na to nas podsjeća sv. Pavao u naviještenom ulomku iz Prve poslanice Korinćanima. Apostol smatra važnim jedinstvo Korinćana te ih zaklinje da budu istih misli i osjećaja uvjeravajući ih da se to može ostvariti samo ako sebe ne smatraju Pavlovima, Apolonovima ili Kefinima, nego Kristovima. Naime, moć Isusove ljubavi s križa jedina je sposobna stvoriti istinsko jedinstvo u nama i s drugima oko nas. Ako Isus Krist nije u nama Božja moć koja nas ozdravlja od razbijenosti grijehom i povezuje s drugima, ostat ćemo u nemoći svoga neskladnog bića i svojih podjela. Upozorio je kako biskupi, svećenici i drugi vjernici ne bi smjeli biti hladni i ravnodušni na Isusovu želju za jedinstvom njegovih učenika.

Moć Isusove ljubavi s križa jedina je sposobna stvoriti istinsko jedinstvo u nama i s drugima oko nas, istaknuo je biskup Škvorčević.

Ostanite u mojoj ljubavi

Podsjetivši da je tema ovogodišnje molitvene osmine Isusova riječ iz naviještenog evanđeoskog ulomka *Ostanite u mojoj ljubavi i donosit ćete mnogo roda*, biskup je ustvrdio da je ljubav jedina istinska životna formula, otajstvo našeg osobnog i zajedničkog postojanja. Ljubav je sve pokrenula i u njoj je smisao svega. Stoga Isus poziva svoje učenike da budu ucijepljeni u njegovu ljubav onako kako je loza ucijepljena na trsu koji je hrani životnim sokovima iz zemlje i na taj način omogućuje da na njoj izraste grozd. Pozvao je sudionike slavlja da večeras izreknu Isusu Kristu da žele biti njegovi učenici te da vjeruju kako je on Istina koja nas oslobađa od onoga što nas razjedinjuje.

Duboko srce

Potom je prigodnu riječ sudionicima slavlja uputio episkop Jovan. Kazao je kako se minulih dana, dok je zajedno s biskupom Antunom pohodio osobe nastradale u potresu na području Banovine, odnosno Banije; ondje gdje su ljudi teško stradali i u drugom svjetskom ratu i u ratu devedesetih godina prošlog stoljeća, mogao uvjeriti kako su mnogi ljudi iz raznih krajeva Hrvatske i iz drugih zemalja pohrlili na to područje donoseći pomoć stradalima ne pitajući jesu li katolici ili pravoslavci, Hrvati, Srbi, Romi ili pripadnici nekog drugog naroda. Ustvrdio je kako se na njih mogu primijeniti riječi episkopa Atanasija Jefića da je našem

narodu srce pametnije od glave. Istaknuo je kako nas, kad se suočavamo s drugačijima od nas, glava zbunjuje i onda se povlačimo u sebe te gledamo samo ono što nas razdvaja. Međutim, psalmopojac kaže: »Gle, pristupih čovjeku i srce duboko«, a to se duboko ljudsko srce koje prepoznaje stradanje ovih dana očitivalo na Banovini. Ljudi koji su prije nekoliko desetljeća međusobno ratovali, pohrlili su jedni drugima u pomoć. Kako je to moguće, upitao je episkop Jovan, i odgovorio da je za to zaslužno čovjekovo duboko srce o kojem govori psalmist. Kazao je kako o toj dubini ljudskog srca svjedoče ostaci crkve iz 12. st. pronađeni tijekom arheoloških iskapanja u centru grada Pakraca. Te iskopine svjedoče da je Pakrac po toj drevnoj crkvi grad posvećen Duhom Svetim, grad u kojem se stoljećima gradilo i nazidavalo Duhom Svetim. Kazao je kako se raduje što će iz tih dubokih korijena vjere u budućnosti niknuti novi duhovni plodovi, no dok s vjerom gleda u budućnost, sa žaljenjem želi spomenuti zla što ga je u prošlosti njegov narod nanio drugom narodu, kao i stradanja vlastitog naroda te naglasio da žali za svakom nestalom i ubijenom osobom iz hrvatskog naroda počevši od dr. Šretera, kao i za svakom nestalom i ubijenom osobom iz svoga naroda. Nadodao je i da smo svi koji sada živimo pozvani liječiti rane kojima su prethodni naraštaji izranili ovaj nama zajednički prekrasni grad te ustvrdio da smo mi naraštaj na kojem su se is-

no vrijeme da zacijele rane prošlosti, ali da dobrota kojom su ljudi pritekli u pomoć stradalnicima na Banovini pokazuje da možemo biti istinski ljudi Krista, živoga Boga koji nas uči da budemo jedno srcem, jedno u stradanju i u ljubavi koja je jedini jezik što govori čovjekovu srcu i koja nas vodi u nebesko kraljevstvo Oca, Sina i Duha Svetoga, zaključio je episkop Jovan.

Na završetku ekumenskog slavlja biskup Škvorčević izrazio je uvjerenje da je u vjernički raspoložena i otvorena srca njegovih sudionika mogla ući ona blizina Isusove ljubavi s križa koja u nama ostvaruje prave osjećaje jednih prema drugima i da će ono što je u njima probudila snaga te Isusove ljubavi svjedočiti jedni drugima u svojoj svakodnevici. Zahvalio je svima na sudjelovanju u ekumenskom slavlju, a posebno episkopu Jovanu. Rekao je kako vjeruje da upravo molitvenim putem i zajedničkim pogledom vjere na križ Isusa Krista rastemo u zajedništvu njegove ljubavi te na sve sudionike ekumenskog slavlja, na grad Pakrac, na domovinu Hrvatsku, a napose na one koji su ovih dana pogođeni potresom, koronavirusom i drugim životnim nevoljama, zazvao Božji blagoslov.

Episkop Jovan kazao je kako će trebati određeno vrijeme da zacijele rane prošlosti, ali da dobrota kojom su ljudi pritekli u pomoć stradalnicima na Banovini pokazuje da možemo biti istinski ljudi Krista, živoga Boga.

punile biblijske riječi: »Očevi jedoše kiselo grožđe, a sinovima trnu zubi«. Naraštaj naših očeva odgajan je u bezbožnosti i osvetoljubivosti, a stihovi jedne partizanske pjesme: »I osveta naša crvena će biti« zorno izriču u kakvom su vremenu živjeli, naglasio je episkop Jovan. Kazao je da njihove bezbožne uši nisu bile u stanju čuti riječi kardinala Franje Kuharića: »Ako je netko zapalio tvoju kuću, nemoj i ti njegovu«, niti riječi patrijarha Pavla: »Ako na svijetu ima jedan jedini Srbin i ako on treba da opstane po cijenu zločina, neka ni toga jednog ne bude«. Pripomenuo je kako će trebati određeno

Susret biskupa Antuna i pakračko-slavonskog episkopa Jovana

Prije svetkovine Bogojavljenja po gregorijanskom kalendaru te Badnjaka i Božića po julijanskom kalendaru u Biskupskom domu u Požegi 5. siječnja susreli su se biskup Antun Škvorčević, predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog te episkop pakračko-slavonski Jovan Čulibrk.

Biskup Antun i episkop Jovan razgovarali su o nekoliko pitanja kršćanskog djelovanja u sadašnjim okolnostima, napose obilježima ugrozom koronavirusa i potresa u Zagrebu te Petrinji, Glini i Sisku, naglasivši kako su trenutačne nevolje snažno povezale ljude u iskazivanju solidarnosti napose prema žrtvama potresa te su gotovo nestale podjele na nacionalnoj, političkoj i drugim razinama - postoje samo stradalnici i oni koji im pomažu. Naglasili su kako nevolje i patnje u Božjem naumu zacijelo imaju duboko značenje koje otkrivamo kada ih promatramo polazeći od Isusove muke i smrti. Biskup je spomenuo nastojanja Caritasa Požeške biskupije da upravo u spomenutom smislu, ne praveći nikakve razlike među žrtvama potresa, nastoji pružiti pomoć svima unesrećenima te je o tome jučer razgovarao u Sisku s biskupom Vladom Košićem, a telefonski i s gornjokarlovačkim episkopom Gerasimom Popovićem.

Zajedničke evanđeoske vrijednosti

S obzirom na crkvena i društvena pitanja biskup i episkop složili su se oko potrebe da dvije Crkve nastoje u današnjem izazovnom vremenu promicati zajedničke evanđeoske vrijednosti, svjedočiti ih u našoj javnosti te i na taj način biti u službi razumijevanja i pomirenja. Dotaknuli su se i onoga što se čini u traganju za povijesnom istinom o osobama i događajima, napose iz teške ratne prošlosti te potrebe da im se pristupa s osobitom osjetljivošću za njihovu

ovu složenost kako se neutemeljenim i neodgovornim tvrdnjama ne bi pridonosilo svijesti koja ne oslobađa umove i savjesti i ne izgrađuje sadašnje odnose među ljudima i Crkvama, nego ih namjerno zaoštava i služi društvenim podjelama oduzimajući ljudsko dostojanstvo. Biskup i episkop osvrnuli su se na važnost nastavka susreta predstavnika dviju Crkava koji bi strpljivo i kontinuirano trebali razmatrati napose pitanja od pastoralnog značenja. Među njima je biskup Antun spomenuo teme zbog koje je kardinal Franjo Kuharić, predsjednik Jugoslavenske biskupske konferencije, predložio 1982. godine patrijarhu Germanu da se osnuju komisije dviju Crkava koje će ju razmatrati, ali ona do danas nije došla na red. Izrazili su uvjerenje da će nakon izbora novog patrijarha Srpske pravoslavne Crkve katolički biskupi i pravoslavni episkopi u Hrvatskoj u povezanosti sa svetom sinodom nastaviti svoje susretanje te razmotriti i pitanja vezana za mješovite ženidbe.

Naglasili su kako su trenutačne nevolje snažno povezale ljude u iskazivanju solidarnosti napose prema žrtvama potresa te su gotovo nestale podjele na nacionalnoj, političkoj i drugim razinama - postoje samo stradalnici i oni koji im pomažu

Skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine

U odjeku svetkovine Bogojavljenja, đakovačko osječki nadbiskup i metropolit Đuro Hranić; nadbiskup i metropolit u miru Marin Srakić; pomoćni biskup Ivan Čurić te požeški biskup Antun Škvorčević održali su 7. siječnja u Biskupskom domu u Požegi božićno-novogodišnji susret.

Suosjećanje sa stradalnicima

U pozdravnoj riječi biskup Škvorčević istaknuo je da tijekom božićnog vremena članovi obitelji, rodbina i prijatelji posjećuju jedni druge, očituju međusobnu povezanost i blizinu te međusobno čestitaju blagdan pa je izrazio uvjerenje kako je i ovaj susret slavonskih biskupa takvog blagdansskog značenja. Metropolit Hranić dodao je da utjelovljenje i rođenje Isusovo ima značenje za naš konkretni život i međusobne odnose koje očitujemo i ovim susretom i razgovorom.

Biskupi su razmotrili ponajprije nevolje koje su pandemija COVIDA-19 i potres u Zagrebu, Petrinji, Sisku i Glini donijeli brojnim stanovnicima te su očitovali suosjećanje sa stradalnicima. Osvrnuli su se na ono što je već ostvario Caritas Đakovačko-osječke nadbiskupije i Požeške biskupije spomenuvši i ono što su učinili brojni vjernici na Dan molitve za žrtve potresa u Požeškoj biskupiji. Polazeći od susreta bi-

Posebna pozornost posvetila se pitanju župne kateheze i pripreme kandidata za prvu svetu pričest i svetu potvrdu u sadašnjim izvanrednim okolnostima.

skupa Škvorčevića u Sisku s biskupom Vladom Košićem i telefonskog razgovora s episkopom gornjokarlovačkim Gerasimom Popovićem te uvidom u konkretno stanje u kojem se nalaze nastradali ljudi kao i stambeni te sakralni objekti, biskupi su razmotrili mogućnost pružanja daljnje pomoći.

Posljedice pandemije

Usredotočili su se zatim na posljedice koje pandemija COVIDA-19 ima na pastoral, svećenički život i poslanje te na funkcioniranje crkvenog financijskog sustava. Osim toga, posvetili su pozornost pitanju župne kateheze i pripreme kandidata za prvu svetu pričest i sve-

tu potvrdu u sadašnjim izvanrednim okolnostima te onome što je nužno ostvariti u tom pogledu kao obvezni minimum za pristup navedenim sakramentima. Biskupi su istaknuli važnost izgradnje odnosa među mjesnim crkvama, članicama Đakovačko-osječke crkvene pokrajine, u kojem posebno mjesto ima Srijemska biskupija te će nastojati dati još veću potporu njezinu biskupu i njegovim pastoralnim nastojanjima.

Susret biskupa Antuna, mitropolita Porfirija te episkopa Jovana i Heruvima

Završetak Svjetske molitvene osmine za jedinstvo kršćana bio je prigoda da se 26. siječnja u prostorima Duhovnog centra Srpske pravoslavne Crkve na Svetom Duhu u Zagrebu susretnu požeški biskup Antun Škvorčević, predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog; gospodin Porfirije Perić, mitropolit zagrebačko-ljubljanski; gospodin Jovan Čulibrk, pakračko-slavonski episkop te gospodin Heruvim Đermanović, osječko-poljski i baranjski episkop. Osvrnuli su se na posljedice potresa u Zagrebu, napose u Katedrali i Nadbiskupskom dvoru, s kojima je kardinal Josip Bozanić nedavno upoznao mitropolita Porfirija kao i stradanjima na Banovini koju su prije dva tjedna zajedno s gornjokarlovačkim episkopom Gerasimom Popovićem posjetili biskup Škvorčević i episkop Jovan. Izrazili su suosjećanje i solidarnost s nastradalim stanovni-

cima u nadi da će velika spremnost za pomoć, očitovana minulih tjedana sa svih strana Hrvatske i iz svijeta, te organiziranost mjerodavnih državnih institucija pridonijeti da se skrate patnje stradalnika i što prije obnove razoreni stambeni, gospodarski, sa-

kralni i drugi objekti. Biskup i episkopi razgovarali su o stanju odnosa dviju Crkava istaknuvši važnost zajedničkog evanđeoskog pristupa problemima s kojima se susreću u suvremenom društvu. Između ostalog, analizirali su pitanja koja je pokrenula pandemija

Biskup i episkopi istaknuli su važnost zajedničkog evanđeoskog pristupa problemima s kojima se susreću u suvremenom društvu.

COVIDA-19 s ograničenim mogućnostima ostvarivanja poslanja Crkve, napose slavljenja svetih tajni, bitnima za njezin život. Svjesni velikog značenja izgradnje međusobnog povjerenja i svjedočenja evanđeoskih vrijednosti, razmotrili su mogućnost skorog susreta episkopa iz Hrvatske s predstavnicima HBK po modelu onoga koji je održan u Požegi 2019. godine, a na kojem bi se razmatrala aktualna pastoralna pitanja, prvenstveno povezana s pandemijom i potresom te mješovitim žebanjima.

Nedjelja Božje riječi u Katedrali

Na Treću nedjelju kroz godinu - Nedjelju Božje riječi - 24. siječnja, biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u požeškoj Katedrali na kojem su, uz svećenike djelatne u središnjim biskupijskim ustanovama i Župi sv. Terezije Avilske, sudjelovali i članovi zajednice župnih lektora te u ulaznoj procesiji zajedno sa svim drugim službenicima pristupili k oltaru.

Pozdravljajući okupljene, biskup je kazao kako se danas s vjernicima diljem svijeta zaustavljamo pred činjenicom da je Bog govorio i pred dramatičnim pitanjem - ostaje li ravnodušni i hladnokrvni na njegovu riječ ili nas sama činjenica Božjeg govora potresa u dubinama našeg bića budeći u nama želju da ju čujemo i razumijemo te se po njoj ponašamo. Pozivajući sudionike slavlja da zahvale Bogu za dar njegove riječi, biskup ih je podsjetio da u Crkvi postoje njezini služitelji, ponajprije zaređeni službenici - biskupi, svećenici i đakoni, a potom i lektori. Stoga je poseban pozdrav uputio nazočnim lektorima te im zahvalio za vršenje dragocjene službe u crkvi, za trud što su vjerni navjestitelji Božje riječi u liturgijskim slavljinama koju najprije usvajaju u svojim srcima, a tada ju naviještaju i drugima. U slavlju je posebno značenje posvećeno naviještaju Božje riječi - najprije je otpjevano geslo Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka; prvo čitanje zaključeno je pjevanim poklikom Riječ Gospodnja; drugo čitanje otpjevao je đakon Robert Medved, a evanđelje đakon Marko Gerendaj.

Sveto pismo valja čitati

U homiliji biskup je ustvrdio da je Božja riječ, Sveto pismo, Božji projekt o čovjeku i stoga nezaobilazan u svakom nastojanju oko vlastite izgradnje. Pojasnio je kako nam je Bog svoju riječ podario ne samo kroz zapis u Svetom pismu, nego ponajprije kao živu osobu, utjelovljenog Sina svoga Gospodina našeg Isusa Krista. U njemu Božji projekt o nama ljudima nije samo zacrtan, nego i ostvaren. Sveto pismo valja uzimati u ruke i čitati ga; ne samo da bismo uživali u njegovim književnim ljepotama, već da bismo

otkrivali što je to Bog naumio s nama te u Isusu Kristu ostvario i nastojali po njemu živjeti.

Naviještena Božja riječ u današnjoj svetoj misi uključuje nas u navedeni dinamizam, utvrdio je biskup. Istaknuo je kako prvo čitanje započinje lapidarnom tvrdnjom da je Božja riječ došla proroku Joni tražeći od njega da pođe u Ninivu i stanovnike toga velikog grada pozove na obraćenje jer je Bog milosrdno biće i stalo mu je do spasenja, ne samo Židova, nego svakog čovjeka. Prorok je poslan Ninivljane upozoriti kako postoji Božji projekt s njihovim gradom i njegovim stanovnicima te da su pozvani živjeti u skladu s njime ukoliko ne žele propasti. Božja riječ koju je Jona navijestio bila je učinkovita. Njezina unutarnja uvjerljivost puna je Božjeg smisla o nama ljudima i pokrenula je Ninivljane te su na riječ Joninu povjerovali Bogu i obratili se, postali dionici njegova milosrđa i ljubavi. Biskup je pozvao sudionike slavlja da trajno mole kako bi riječ Božja koju Crkva naviješta doprla do srдца i duša onih kojima je upućena te ih svojom unutarnjom snagom uvjerava kako je za njih najsmislenije da prihvate Božji plan o njima, obrate se i žive u skladu s njime.

Biskup je utvrdio da je Božja Riječ, Sveto pismo, Božji projekt o čovjeku i stoga nezaobilazan u svakom nastojanju oko vlastite izgradnje.

Slušati Božji glas

Potom je biskup rekao kako i Gospodin naš Isus u današnjem evanđelju vrši službu naviještanja Božje riječi te upućuje poziv na obraćenje: »Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje. Obratite se i vjerujte Evanđelju!« Istaknuo je činjenicu da je Isus započeo propovijedati evanđelje nakon što je Bog očitovao snagu svoje riječi u Ivanu Krstitelju koji ni po cijenu mučeništva nije moćnicima svoga doba, kralju Herodu i njegovoj nezakonitoj ženi, dopustio da ušutkuju Božju riječ koja im nije bila po volji. Protumačio je da je kraljevstvo Božje stvarnost za koju smo stvoreni; da po Bogu nismo namijenjeni tek za nešto sitno i malo, u konačnici za gubitništvo, nego za puninu života koju je Bog za nas smislio i po svojoj milosrdnoj ljubavi u Isusu Kristu učinio mogućom. Dodao je da obraćenje znači poslušati Božji glas u našem

srcu koji nas uvjerava da nismo stvoreni za ono što nas ostavlja nezadovoljnima, nego za onu puninu koju nam je Bog dodijelio i ostvario u Sinu svome Isusu Kristu. Završavajući homiliju biskup je nazočnim lektorima posvijestio koliko je dragocjena njihova služba naviještanja Božje riječi u liturgijskim slavljinama. Protumačio im je da oni proglašavaju događaje spasenja ostvarene u Isusu Kristu, a koje slavimo i čiji dionici postajemo u svetoj misi. Napose im je zahvalio što Božju riječ koju naviještaju svojim ustima, prihvaćaju svojim srcem i potvrđuju njezinu učinkovitost svojim životom te im poželio da i nadalje budu blagoslovljeni u tom nastojanju.

Nakon homilije župnik Mladen Štivin predstavio je biskupu članove zbora župnih lektora i prikazao mu ukratko njihovo djelovanje, a biskup je potom posebnom molitvom zazvao na njihovo služenje Božju pomoć.

Središnje slavlje blagana bl. Alojzija Stepinca u Požegi

Na blagdan bl. Alojzija Stepinca, drugog zaštitnika Požeške biskupije, 10. veljače središnje euharistijsko slavlje u požeškoj Katedrali predvodio je požeški biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s kanonicima Stolnog kaptola, svećenicima iz središnjih biskupijskih ustanova i iz župa Katedralnog arhidakonata. Pozdravljajući sudionike slavlja, biskup je izrazio radost što su se okupili kao požeška vjerna zajednica koja želi iskazati počast, odanost i zahvalnost bl. Alojziju Stepincu; nekadašnjem nadbiskupu, a sada drugom zaštitniku svoje mjesne Crkve. Kazao je kako je bl. Alojzije zavrijedio da ga pamtimo, a još više da s njime budemo duboko povezani jer njegovim zagovorom Isusova snaga, kojom je pobijedio težinu života u svoje doba, može pomoći i nama. Pozvao je nazočne da po Blaženikovu primjeru posvjedoče vjernost Bogu i odanost Isusovoj Majci u svojim teškoćama te mu povjere Požešku biskupiju, grad Požegu, svoje obitelji, a napose osobne i zajedničke životne teškoće.

Poput pšeničnog zrna

U homiliji biskup je spomenuo kako mu je u nedavnom razgovoru jedan njegov pravoslavni poznanik uputio više tvrdnju nego pitanje: »Što mi znamo što je Katolička Crkva?! Što znamo tko je Alojzije Stepinac?!« Biskup je rekao da ga je navedeno potaknulo na razmišljanje o tome kako smo u Hrvatskoj počesto zarobljenici nekih razgovora o Crkvi, o Stepincu i o mnogim drugim važnim pitanjima, polazeći s polemičkih ili već unaprijed zauzetih stanovišta. Ustvrdio je kako najtočnije polazište s kojeg valja promatrati bl. Alojzija Stepinca i prepoznati ga u njegovoj izvornoj veličini i snazi jest ono koje je papa Ivan Pavao II. izrekao u

homiliji na misi njegove beatifikacije 3. listopada 1998. godine u Mariji Bistrici: »Ako pšenično zrno pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod. Kristove nas riječi, koje smo upravo čuli, vode u samo srce Otajstva koje slavimo. One na neki način sadrže u sebi cijeli vazmeni događaj - usmjerenju nas prema Otkupiteljevoj smrti na Križu na Veliki petak te nas istodobno upućuju prema jutru Uskrsnuća. [...] Ali ovo se otajstvo smrti i života ostvaruje također i u ovozemnom životu Kristovih učenika - biti bačeni na zemlju i tamo umrijeti kao uvjet svake prave duhovne plodnosti. Nije li možda upravo to bila tajna i vašega nezaboravnog i nezaboravljenog nadbiskupa kardinala Alojzija Stepinca kojega danas motrimo u slavi blaženikâ? On je na jedinstven način sudjelovao u vazmenom otajstvu - poput pšeničnoga zrna *pade na zemlju*, na ovu hrvatsku zemlju te je umrijevši donio *obilat rod*.

Tko mrzi svoj život na ovome svijetu, sačuvat će ga za život vječni«, rekao je sveti papa Ivan Pavao II. kad je Stepinca proglasio blaženim.

Vjera je najčvršće jamstvo

Pristupajući bl. Alojziju Stepincu susrećemo se s otajstvom te njegov život nije moguće razumjeti tek iz jednog ili drugog, istinitog ili izmišljenog povijesnog podatka, nego samo i jedino iz njegove vjere, ustvrdio je biskup. Kazao je da nas upravo na takav pristup Blaženikovu životu usmjerava pisac Knjige mudrosti u ulomku prvog čitanja, kad nas uvjerava da su *duše pravednika u ruci Božjoj i njih se ne dotiče muka nikakva. Očima se bezbožničkim čini da oni umiru, ali oni su u miru*. Razvijajući misao kako upravo teška vremena oblikuju velike ljude, biskup je ustvrdio da bi Alojzije Stepinac najvjerojatnije ostao zapamćen kao jedan od brojnih zagrebačkih biskupa da zajedno sa svojim hrvatskim narodom nije proživljavao sve one teške nevolje prije, za vrijeme i nakon Drugoga svjetskog rata u kojima je posvjedočio veličinu duha. Njegovu su osobnost isklesale kušnje i nevolje u kojima je potvrdio tko je on iz mogućnosti i milosti Božje, naglasio je biskup.

U različitim sustavima vladavine koji su se izmjenjivali ostao je vjerman Isusu Kristu i Katoličkoj Crkvi u dubokoj povezanosti s papom, Petrovim nasljednikom u Rimu. Bio je uvjeren da je hrvatski narod u vjernosti Bogu i Crkvi pobijedio sve ugroze, nevolje i ponižavanja tijekom trinaest stoljeća i da je ta ista vjernost najčvršće jamstvo da će nadvladati i sve svoje suvremene kušnje.

Bl. Alojzije zavrijedio je da ga pamtimo, a još više da s njime budemo duboko povezani jer njegovim zagovorom Isusova snaga, kojom je pobijedio težinu života u svoje doba; može pomoći i nama, poručio je biskup.

Podsjetio je i na riječi pape Ivana Pavla II. kako je u bl. Alojziju Stepincu otajstvo Isusove muke, smrti i pobjede nad smrću očitovano takvom jasnoćom da u njemu prepoznamo ne samo tko je bl. Alojzije, nego i tko smo mi sami. Biskup se na kraju pridružio završnim riječima spomenute Papine homilije te rekao: »Blagoslovljen budi *Oče Gospodina našega Isusa Krista, Oče milosrđa i Bože svake utjehe za ovaj novi dar Tvoje milosti. Blagoslovljen budi, Jedinorođeni Sine Božji i Spasitelju svijeta, zbog tvojega slavnog križa koji je u zagrebačkom nadbiskupu kardinalu Alojziju Stepincu postigao divnu pobjedu. Blagoslovljen budi, Duše Oca i Sina, Duše Tješitelju koji nastavljaš očitovati svoju svetost u ljudima i koji ne prestaješ djelovati kako bi napredovalo djelo spasenja. Trojedinu Bože, danas Ti želim zahvaliti za čvrstu vjeru ovoga Tvojeg puka unatoč nemalim protivštinama što ih je susretao tijekom stoljeća. Želim Ti zahvaliti za nebrojene mučenike i ispovjednike vjere; muževe i žene svih životnih dobi koji su živjeli u ovoj blagoslovljenoj zemlji! Oče, proslavi ime svoje!*«

Proslava bl. Alojzija Stepinca u župi...

■ VIROVITICA

U virovitičkoj župi bl. Alojzija Stepinca i ove godine, uz poštivanje epidemioloških mjera, svečano je proslavljena svetkovina Stepinčeva. Tijekom devet dana slavila se sveta misa i razmatrala Božja riječ te lik sveca zaštitnika. Posebno svečano bilo je posljednja tri dana kad su svete mise, duhovne nagovore i pobožnosti predvodili svećenici iz drugih župa.

Na sam dan Stepinčeva svečano misno slavlje, u zajedništvu sa svećenicima Virovitičkog dekanata, predvodio je fra Rožo Brkić, župnik Župe Predragocjene Krvi Isusove iz Kozari Boka i bivši virovitički gvardijan. U homiliji je naglasio kako je čovjek biće zajedništva, stvoren na sliku Presvetog Trojstva i dodao

kako iskrenog zajedništva nema bez čiste savjesti. Pojasnio je da Stepinčeva veličina ne proizlazi iz njegove biskupske službe, iz njegove pripadnosti hrvatskom narodu niti od titula koje je za života postigao, već iz njegove svetosti koja je plod čiste savjesti. Bio je čovjek koji je živio za Istinu i po istini te je prepoznavao laž koja razara ljudsko zajedništvo, a koja proizlazi iz čovjekove zavedenosti zlom koje mu pokušava nametnuti laži zaodjenute u razne ideologije. Borio se protiv onih koji su odbacivali Božju istinu i sami određivali što je laž, a što istina. Propovjednik je pozvao prisutne vjernike da se ugledaju na Stepinčev primjer i da se bore za čistu savjest, tj. plemenito srce jer će nas Bog na koncu suditi prema

tome jesmo li bili ljudi i jesmo li imali srce za bližnjega. Potaknuo je da se potrudimo svijet prožeti kršćanskim vrijednostima za koje je Stepinac bio spreman dati svoj život.

Sveto slavlje završilo je ophodom oko glavnog oltara župne crkve u koji su ugrađene Blaženikove relikvije.

■ NOVSKA

Župa bl. Alojzija Stepinca u Novskoj za dan proslave nebeskog zaštitnika priprema se tijekom cijele liturgijske godine; svakog desetog dana u mjesecu svetom misom, prigodnom propovijedi i pobožnostima, a uoči samog blagdana – trodnevnicom. Ove godine trodnevnicu je predvodio domaći župnik Perica Matanović; zatim Krunoslav Juraković, ravnatelj Katoličke škole u Novskoj i pastoralni suradnik u župi te Pavle Filipović, župnik iz Međurića. Na sam spomendan bl. Alojzija Stepinca jutarnje euharistijsko slavlje uveličali su učenici i djelatnici Katoličke osnovne škole u Novskoj.

Središnje slavlje predvodio je o. Antonio Mario Čirko, karmelićanin, župnik i upravitelj svetišta Majke Božje Remetske u Zagrebu. Podsjećajući na proteklu godinu i sve nedaće koje je donijela, propovjednik je uputio poziv za suosjećanje sa siromašnima u duhovnim i materijalnim potrebama jer istinski kršćani postajemo jedino djelima ljubavi. Imati osjećaj

za bližnje može se naučiti sudjelovanjem na svetoj misi. Sveta misa, dodao je, snaga je za sva vremena, a onaj koji se redovno pričešćuje može ustrajati, kako je to blaženik poručio karmelićankama, u svim nevoljama i kušnjama. Naglasio je da je Stepinac svjedočio i zauzimao se za svakog čovjeka te tako pokazao svoj snažni duh stvoren iz snage sv. mise. Izgovarajući geslo bl. Stepinca *U Tebe se, Gospodine, uzdam* potakao je vjernike da se i sami u svom životu opredijele za isto.

Na završetku sv. mise svim predvoditeljima euharistijskih slavlja, koji su svojim riječima svjedočili te poticali vjernike na ustrajniju molitvu i nasljedovanje života i djela blaženika Alojzija, zahvalio je župnik Matanović. Riječ zahvale uputio je kulturnim, društvenim i braniteljskim udrugama, gradskom poglavarstvu, ravnateljima ustanova koje djeluju u gradu te svima koji su pridonijeli proslavi svojim radom, pjesmom i molitvom. (Ivica Lalić)

■ STRAŽEMAN

Na blagdan blaženoga Alojzija Stepinca 10. veljače u župnoj crkvi svetoga Mihaela Arkanđela u Stražemanu proslavljena je 61. godišnjica kardinalova rođenja za nebo. U stražemanskoj crkvi lik i djelo zagrebačkoga nadbiskupa i kardinala štiju se od osamdesetih godina prošloga stoljeća kada je u crkvi u obliku mozaika postavljen kardinalov lik. Osim toga, crkva posjeduje i relikvije blaženika koji je za života neumorno svjedočio svoju pripadnost Crkvi i hrvatskome narodu.

Svečanu svetu misu predslavio je dekan Virovitičkog dekanata Ivica Šoh u koncelebraciji s umirovljenim župnikom Josipom Devčićem i Augustinom Tašićem, uz služenje stalnoga đakona Zdravka Tidla i đakona Mar-

ka Gerendaja Sadašnji župnik, Robert Mokri, na početku slavlja pozdravio je okupljene te istaknuo kako se Stepinčevo na ovim prostorima slavi s posebnim osjećajima ponosa i vjerske pripadnosti onoj Crkvi za koju je blaženi Stepinac bio spreman podnijeti mučeničku smrt.

U prigodnoj homiliji istaknuto je kako je kardinal imao puno duhovnoga zdravlja za kojim bismo i danas trebali težiti. Ničim se nije dao zastrašiti niti potkupiti. Nikako ga nisu uspjeli odmaknuti od Krista i od Crkve niti od poslušnosti samome Bogu. Njegova veličina očituje se u tome što je bio spreman umirati zbog svoga naroda i Crkve odnosno zbog samog Spasitelja, istaknuo je preč. Šoh. (Ivana Škrabal)

Međunarodni dan ljudskog bratstva u Požeškoj biskupiji

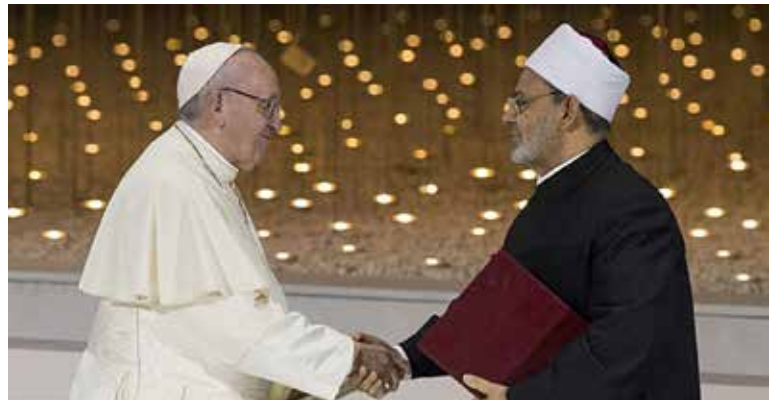
Prigodom Međunarodnog dana ljudskog bratstva biskup Antun Škvorčević uputio je 3. veljače pismo svećenicima Požeške biskupije u kojem podsjeća da su Ujedinjeni narodi, 21. prosinca prošle godine, ustanovili Međunarodni dan ljudskog bratstva koji će se slaviti svake godine 4. veljače, na dan kad su 2019. papa Franjo i veliki imam Al-Azhara u Kairu Ahmad Al-Tayyeb potpisali u Abu Dhabiju »Deklaraciju o ljudskom bratstvu za mir u svijetu i zajednički suživot«.

Dan ljudskog bratstva prvi puta je slavljen 4. veljače ove godine kada je organiziran virtualni susret pape Franje i velikog imama Ahmad Al-Tayyeba uz sudjelovanje generalnog tajnika Ujedinjenih naroda António Guterresa i drugih poznatih osoba, a koji se mogao pratiti na različitim jezicima na web stranici Vatican News.

Potaknuti biskupovim pismom župnici su u nedjelju 7. veljače o Međunarodnom danu ljudskog bratstva obavijestili vjernike na kraju svetih misa te ih upoznali s osnovama Papi- na pristupa čovječanstvu kao stvarnosti ljudskog bratstva koji je sam Papa predstavio u enciklici *Fratelli tutti*. Vjernici su pozvani na molitvu za uspješno nastojanje oko promicanja svijesti o ljudskom bratstvu i odnosa koje na temelju toga treba izgrađivati. Isto tako, preporučeno im je čitanje navedene enciklike kako bi se temeljitije upoznali s evanđeoskom vizijom pape Franje o ljudskom bratstvu i socijalnom prijateljstvu.

Na poticaj biskupa Škvorčevića, s nastojanjima vjerskih prvaka, ponajprije pape Franje i imama Al-Tayyeba, oko zajedničkog promicanja bratstva među svim narodima svijeta, što podrazumijeva narode različitih vjeroispovijesti, upoznati su i učenici katoličkih škola u Požeškoj biskupiji.

U virovitičkoj Katoličkoj osnovnoj školi pedagoginja Katarina Ćosić i knjižničarka Mihaela Peić održale su prezentaciju koja je sadržavala osnovne informacije o obilježavanju ovoga važnog dana nakon čega su učenicima prikazale prigodne videoisječke. Potom su učenici pročitali i komentirali dio Papine enciklike *Fratelli tutti* koja u sebi sadrži Papine misli o važnosti ljudskog bratstva na čemu se temelji i Deklaracija o ljudskom bratstvu za mir u svijetu i zajednički suživot. Kao vrhunac, među učenicima je zapodjenu rasprava koja je sadržavala pitanja o bratstvu, toleranciji i važnosti međusobnog prihvaćanja. Na kraju radionice izrađen je prigodan pano koji je postavljen u hodniku škole.

Isječci o ljudskom bratstvu iz Enciklike »Fratelli tutti«

- Ako tvrdnja da su sva ljudska bića braća i sestre, ne bude tek apstraktna ideja nego postane konkretna stvarnost, tada se pojavljuje niz izazova koji nas bude iz letargije i tjeraju da stvari gledamo kroz novu prizmu i razvijamo nove odgovore. (FT 128).
- Bez otvorenosti Ocu svijetu, ne mogu postojati čvrsti i postojani razlozi za pozivanje na bratstvo. (FT 272). Sâm naum bratstva upisan je u poziv ljudske obitelji. (FT 26).
- Bratstvo se ne rađa samo iz ozračja poštivanja individualnih sloboda pa niti iz određene regulirane jednakosti. [...] Bratstvo može dati pozitivan doprinos slobodi i jednakosti. (FT 103).
- Samo slobodni ljudi, otvoreni za stvaran susret, mogu slijediti put bilo lokalnog, bilo univerzalnog bratstva. (FT 50). Postoji osnovna pretpostavka koju treba ispuniti ako hoćemo ići putem društvenog prijateljstva i sveopćeg bratstva, a to je shvaćanje koliko čovjek vrijedi, koliko vrijedi osoba u svakom trenutku i u svim okolnostima. (FT 106). Ljubav prema drugoj osobi zbog onoga što ona jest, potiče nas da tražimo ono što je najbolje za njezin život. Samo njegovanjem ovog načina uspostave odnosa omogućiti ćemo uključivo socijalno prijateljstvo i bratstvo otvoreno za sve. (FT 94).
- Svako ljudsko biće ima pravo na dostojanstven život i cjelovit razvoj [...] Ako se ovo osnovno načelo ne poštuje, nema budućnosti ni za bratstvo ni za opstanak čovječanstva. (FT 107). Pravednost je neizostavno sredstvo u ostvarenju ideala univerzalnog bratstva. (FT 173).
- Sve dok naš ekonomski i socijalni sustav uzrokuje ma i jednu žrtvu i sve dok se ijedna osoba osjeća odbačenom, nećemo moći slaviti univerzalno bratstvo. (FT 110).
- Postoji temeljno ljudsko pravo koje se ne smije zaboraviti na tom putu bratstva i mira: to je vjerska sloboda za vjernike svih religija. (FT 279).
- Potrebno je razvijati ne samo duhovnost bratstva, već istodobno i učinkovitiju organizaciju svijeta koja će pomoći u rješavanju gorućih problema napuštenih koji pate i umiru u siromašnim zemljama. (FT 165).
- Može li [svijet] pronaći učinkovit put do univerzalnog bratstva i socijalnog mira bez dobre politike? (FT 176).
- Javna uloga Crkve ne iscrpljuje se u karitativnim i odgojnim djelatnostima, nego sve svoje snage stavlja u službu promicanja čovjeka i sveopćega bratstva (FT 276).
- Za nas [kršćane] taj je izvor ljudskog dostojanstva i bratstva u evanđelju Isusa Krista. (FT 277).
- Za mnoge kršćane taj hod bratstva ima i majku koja se zove Marija (FT 278).
- S onog bratskog susreta s velikim imamom Ahmadom Al-Tayyebom, kojeg se rado prisjećam, poručili smo da »odlučno izjavljujemo da religije nikada ne potiču rat i stavove mržnje, neprijateljstvo i ekstremizam, niti pozivaju na nasilje ili krvoproliće. Te su tragične stvarnosti posljedica zastranjenja od religijskih učenja. Rezultat su korištenje religija u političke svrhe kao i tumačenjâ religijskih skupina koje su, u nekim povijesnim razdobljima, zloupotrebljavali utjecaj vjerskih osjećaja na srca ljudi [...]. Svemogućí Bog zapravo nema potrebu da ga bilo tko brani i ne želi da mu se ime koristi za sijanje terora među ljudima«. Zato ovdje želim ponoviti apel za mir, pravdu i bratstvo koji smo zajedno uputili: Dokument o ljudskom bratstvu za mir u svijetu i zajednički suživot (FT 285).

Gospa Lurdska – Dan bolesnika

Na spomendan Gospe Lurdske i Svjetski dan bolesnika, 11. veljače biskup Antun Škvorčević, u zajedništvu sa svećenicima i vjernicima grada Požege, predvodio je euharistijsko slavlje u požeškoj Katedrali.

U vodeći u svetu misu, pozdravio je sudionike slavlja i rekao da je od ukazanja Isusove Majke u Lurdu 1858. godine do danas velika povorka onih koji su potaknuti njezinim ukazanjem, a napose njezinim porukama preko male Bernardice; pokorom i obraćenjem krenuli na put vjernosti Isusu Kristu. Koncem prethodnog stoljeća u grad Požegu dopremljen je kip Gospe Lurdske oko kojega su se okupljali vjernici i na devetnice i na sam dan lurdskih ukazanja kao i u drugim prigodama kako bi povjeravali Isusovoj Majci svoju iskrenu želju da budu vjerni Isusovi učenici u Katoličkoj Crkvi. Kazao je da danas, kad slavimo i 29. Svjetski dan bolesnika, želimo Isusovoj Majci, uz molitvu na navedenu veliku nakanu, uputiti i molitve za naše bolesnike, za osobe ugrožene COVIDOM-19, za one koji im služe; a osobito povjeriti joj naše muke i nevolje da u sjedinjenosti s Isusom Kristom one budu plodne i spasonosne.

Određeni smo za zajedništvo

U homiliji biskup je istaknuo kako je izolacija radi sprječavanja širenja zaraze koronavirusom odvojila ljude jedne od drugih što je teško podnošljivo. Naime svi mi, a osobito oni stariji i osamljeni, osjećamo da nismo stvoreni živjeti sami te je navedena svijest na neki način trag Božjeg stvariteljskog nauma da nije dobro da čovjek bude sam kako smo čuli u ulomku prvog čitanja iz Knjige postanka, ustvrdio je biskup. Već u samom činu stvaranja čovjeka Bog je očitovao da smo određeni za zajedništvo s njime i jedni s drugima.

Naglasio je kako je briga, štoviše bitka koju je Bog tijekom čitave povijesti spasenja vodio da ne nestane njegove prisutnosti među nama i za nas, svoj vrhunac dosegla u utjelovljenju Isusa Krista uz suradnju s Blaženom Djevicom Marijom. Ona je žena koju je Bog predvidio kod stvaranja prve žene, Eve. Marija, nova Eva, rađanjem Isusa Krista omogućila je Bogu da bude prisutan među nama i za nas na nov i puniji način. Za razli-

ku od prve Eve, koja je suradnjom sa Zlim zajedno s Adamom čovječanstvo udaljila od Boga; Marija, nova Eva, suradnjom s Božjim naumom spasenja čovječanstvu je omogućila njegovu najveću prisutnost u Sinu njegovu Isusu Kristu zahvaljujući čijoj ljubavi na križu više nitko nije osuđen na smrtnu osamu. Još je dodao da su u stvaranju Eve iz Adamova rebra, kako slikovito prikazuje današnje prvo čitanje, drevni crkveni oci vidjeli pralik i nagovještaj onoga što se dogodilo na križu kad je iz Isusova probodenog boka potekla krv i voda; kad je rodna Crkva s izvorima spasenja, svetim sakramentima, osobito krštenjem i euharistijom. Svojom prisutnošću u Lurdu od 1858. godine Marija na sasvim poseban način svjedoči da nismo prepušteni osami te da Bog svojom moćnom i pobjedničkom prisutnošću želi biti ugrađen u naš život. Snaga Lurda je u tome što hodočasnici ondje trajno prepoznaju Božji naum pobjede života u Isusu Kristu kojemu je poslužila Marija i postaju njezinim dionicima, napose po svetim sakramentima, istaknuo je biskup.

Gdje je ljubav tu je i zdravlje

Progovorio je potom o bolesti i smrti kao najvećoj i najtežoj osami te naglasio da je prisutnost drugoga u takvom stanju ljekovita kada se pristupa bolesniku onom nutarnjom moći duha kojoj je ime ljubav. Gdje god se pojavi ljubav, tu je zdravlje. To nam potvrđuje i naviješteni evangeoski ulomak u kojem jedna poganska žena, Sirofeničanka, moli Isusa da iz njezine bolesne kćeri istjera zloduha. Biskup je istaknuo kako se ona nije dala zbuniti Isusovom tvrdnjom da je on poslan pomagati samo pripadnicima svoga izraelskog naroda i ponešto grubom prisposodobom o hrani koja se oduzima djeci i daje psićima, već je svojim odgovorom očitovala vjeru u Božju prisutnost i blizinu u Isusu Kristu moćnom izliječiti njezinu bolesnu kćer. Napomenuo je da u Isusovom *Idi*, što je izrekao ženi Sirofeničanki šaljući je kući gdje će zateći svoju kćer izliječenu od zloduha, odzvanja i riječ kojom je Bog pozvao Mariju da bude suradnica u veličanstvenom djelu utjelovljenja Sina Božjega po kojem se ostvaruje pobjednička prisutnost Božje ljubavi u našim ljudskim slabostima, bolestima i umi-

Sveti sakramenti, osobito ispovijed i bolesničko pomazanje, djelatni su milosni znakovi Božje prisutnosti u osami naših slabosti, bolesti i umiranja, poručio je biskup.

ranjima. Sveti sakramenti, osobito ispovijed i bolesničko pomazanje, djelatni su milosni znakovi Božje prisutnosti u osami naših slabosti, bolesti i umiranja.

Istaknuo je kako je papa Franjo, u svojoj poruci za ovogodišnji Svjetski dan bolesnika koja nosi naslov *Jedan je učitelj vaš, a svi ste vi braća (Mt 23, 8) - Odnos povjerenja u temelju skrbi za bolesne*, između ostaloga izrekao osobitu zahvalnost liječnicima i drugim medicinskim djelatnicima diljem svijeta koji su nesebično i požrtvovno priskočili u pomoć oboljelima od COVIDA-19 snagom svoje ljekovite ljubavi. Homiliju je biskup zaključio riječima pape Franje iz spomenute Poruke.

Nakon popričesne molitve uslijedila je procesija katedralnim trgom s likom Gospe Lurdske.

Skupština dekana

Na poziv biskupa Antuna Škvorčevića, u Dvorani bl. Alojzija Stepinca u Požezi, 4. veljače održana je Skupština dekana Požeške biskupije. Biskup je istaknuo važnost Skupštine zbog toga što izvanredne okolnosti uzrokovane pandemijom COVIDA-19, potresa i drugih nevolja potiču tragati za primjerenim modelima pastoralnog djelovanja.

Provjerom iskustva, koje smo imali napose u adventskim ispovijedima i božićnom blagoslovu domova, valja razmotriti kako pristupiti korizmenim programima i neposrednoj pripravi kandidata za prvu pričest i svetu potvrdu. Zatim je predstavljen dnevni red, a voditelj biskupijskog Pastoralnog centra Robert Kupčak izvjestio je o dostavljenim dekanskim izvještajima o adventskim ispovijedima i božićnom blagoslovu obitelji u župama pojedinih dekanata u uvjetima pandemije. Osvrćući se na prikazano stanje, biskup je podsjetio na ulogu dekana – dijeliti s biskupom brigu za poslanje mjesne Crkve te promicati zajedničko pastoralno djelo. Kazao je kako su nakon svećeničkih korona u mjesecu studenom prošle godine, u skladu s biskupijskim načelom „ne dokinuti, nego prilagoditi“, svi župnici primili naputke o adventskim ispovijedima i božićnom blagoslovu obitelji koje je trebalo slijediti. Pojasnio je kako je i u spomenutoj situaciji važno vjernicima složnim svećeničkim stavom i nastupom posvjedočiti koliko su nam važne svetinje kao sredstva spasenja i duhovne snage – od mise i sakramenta do blagoslova obitelji. Biskup se potom osvrnuo na pojedine dekanate u kojima nisu organizirane zajedničke adventske župne ispovijedi i na nekolicinu župnika koji su s obzirom na blagoslov obitelji pristupili individualno ne slijedeći zajednički biskupijski pastoralni pristup.

Istaknute su pozitivne reakcije vjernika kojima su u vremenu opće izoliranosti svećenici svojim pohodom posvjedočili blizinu Crkve te je u tim okolnostima i sam blagoslov imao za njih dublje značenje.

Vажnost blagoslova domova

U raspravi su pojedini dekani iznijeli svoja razmišljanja i podijelili iskustva s obzirom na adventske ispovijedi i blagoslov obiteljskih domova. Istaknute su pozitivne reakcije vjernika kojima su u vremenu opće izoliranosti svećenici svojim pohodom posvjedočili blizinu Crkve te je u tim okolnostima i sam blagoslov imao za njih dublje značenje. Biskup je zahvalio svim dekanima koji su u minulom vremenu zastupali slogu i zajednički svećenički stav oko važnosti da se vjernicima svjedoči vjera i povezanost s Crkvom, među ostalim i putem blagoslova domova. Dodao je kako se osim duhovne dimenzije blagoslova ne smije izgubiti iz vida niti značenje dara koji vjernici tom prigodom daruju za župu, a koji velikim dijelom omogućuje župama redovito godišnje proračunsko funkcioniranje.

Predstavljajući predstojeće korizmene pastoralne programe i priprevu kandidata za prvu svetu pričest i potvrdu, vlč. Kupčak podsjetio je dekane na Plan i program župne ka-

teheze koji je svećenicima i vjeroučiteljima predstavljen na prošlogodišnjem Biskupijskom danu. Kazao je kako je u skladu s time svećenicima i vjeroučiteljima mjesečno dostavljana katehetska građa koja se provodi u većini župa Biskupije. Dodao je kako će se tijekom korizme u svim župama Biskupije kao i ranijih godina održavati i kratke video-kateheze povezane s pobožnošću križnoga puta, temeljene na nedjeljnim evanđeljima i Apostolskoj pobudnici pape Franje »Amoris laetitia«. Tema im je obitelj, povezano s namjerom pape Franje da na Josipovo ove godine proglasi Godinu obitelji.

Besplatni Božji dar

Biskup je podsjetio kako je u skladu sa zaključcima Prezbiterskog vijeća, ovogodišnji Plan i program katehetske pripreve kandidata za sakramente obavezan za sve župe, pozvavši dekane da na skorim vizitacijama župa utvrde održava li se župna kateheza u skladu sa spomenutom odlukom. U raspravi spomenuto je i pitanje potrebe rodi-

teljske suglasnosti prije primanja sakramenata te je zaključeno da su već kod upisa za sakramente na početku školske godine roditelji dali svoj pristanak, a da ih je potrebno zajedno s prvopričesnicima odnosno krizmanicima pozvati na misu Prve korizmene nedjelje kada će biti uz svoju djecu prigodom primanja među kandidate za sakramente. Biskup je istaknuo kako je u ovim okolnostima potrebno biti posebno osjetljiv te u prosuđivanju pripravljenosti pojedinog kandidata uvijek polaziti od toga da je sakrament besplatni Božji dar kojemu služimo te da priprava nije svrha samoj sebi niti je primanje sakramenta nagrada za ispunjenje uvjeta koje smo postavili.

Potom su raspravljena određena pitanja s obzirom na predstojeće godišnje dekanske vizitacije župa. Biskup je istaknuo kako je vizitacija pomoć svećenicima u pastoralu jer ih podsjeća i potiče na pravilno izvršavanje službe. Kazao je kako odgovori na pojedina pitanja postavljena u vizitacijskom obrascu trebaju biti popraćeni stvarnom provjerom stanja o kojemu je riječ. Između ostalog, dotaknuto je i pitanje uprave župnim vremenitim dobrima te savjesnog vođenja blagajničkog dnevnika koje svećenika štiti u savjesti i pred zakonom. Zaključio je kako je i vizitacija župa dragocjena dekanska zadaća jer oni tim putem služe svećenicima da se duhovno i materijalno ne zapuste.

Na kraju su dotaknuta i pitanja odnosa svećenika prema vlastitom zdravlju i brizi o njemu, svećenika umirovljenika koji žive izvan svećeničkog doma kao i novih duhovnih zvanja te djelovanja na prevenciji s obzirom na zloporabe maloljetnika o čemu će na početku korizme svi svećenici, vjeroučitelji i djelatnici u katoličkim školama primiti pisane smjernice.

Caritas Požeške biskupije prikuplja pomoć za stradale u potresu

Nakon snažnog potresa u Petrinji, Glini, Sisku i okolici 29. prosinca, biskup Antun Škvorčević istoga dana uputio je poziv svećenicima i vjernicima Požeške biskupije da se organizirano uključe u molitvu i prikupljanje pomoći za sve pogođene tom prirodnom nesrećom.

Sutradan, 30. prosinca u jutarnjim satima, u sjedištu biskupijskog Caritasu u Požegi započela je akcija prikupljanja prehrambenih namirnica, odjeće, higijenskih potrepština te novčanih priloga koje su građani spontano počeli donositi. Više volontera uključeno je u razvrstavanje prmljene pomoći, a potporu im je pružio i biskup posjetivši ih i izrazivši im zahvalnost za plemenitost koju svjedoče. Tom prigodom izjavio je kako je Caritas Požeške biskupije odmah reagirao na katastrofalni potres koji se dogodio u Sisačko-moslavačkoj županiji koja se dijelom prostire i na području Požeške biskupije. Ustvrдио je kako se Caritasu odmah javio određeni broj svećenika i vjernika sa željom da pomognu istaknuvši da je važno dobro se organizirati kako bi pomoć stigla do onih kojima je ona potrebna. U tom smislu, biskup je pozvao svećenike i vjernike da prikupljenu pomoć upute u Caritas Požeške biskupije koji će je prosljediti

Caritasu Sisačke biskupije da je raspodijeli stradalima. Istaknuo je kako će se sljedeće nedjelje, 3. siječnja 2021., u svim župama Požeške biskupije na svim svetim misama moliti za preminule i ranjene u potresu kao i za sve koji trpe od njegovih posljedica, a na završetku svake svete mise prikupljat će se novčani prilog za nastradale. Biskup je zatim zahvalio svima onima koji su na različite načine iskazali velikodušnost, među kojima je i red Milosrdne braće koji je omogućio primanje petnaestero pacijenata iz Sisačke bolnice u Bolnicu sv. Rafaela na Strmcu te smještaj jedne obitelji u svome samostanu. Spomenuo je da je Požeška biskupija uputila danas Caritasu Sisačke biskupije iznos od 50.000,00 kuna koji će se podijeliti najpotrebitijima kako bi mogli nabaviti najosnovnije što im je trenutačno potrebno.

Potom je biskup istaknuo da se, unatoč teškoj situaciji u kojoj se Hrvatska nalazi zbog COVIDA-19 i potresa,

Biskup je istaknuo da se, unatoč teškoj situaciji u kojoj se Hrvatska nalazi zbog COVIDA-19 i potresa, među ljudima pokrenuo val dobrote, napose kod jednostavnih i malih ljudi koji možda nemaju toliko materijalnih sredstava, ali imaju veliko srce.

među ljudima pokrenuo val dobrote, napose kod jednostavnih i malih ljudi koji možda nemaju toliko materijalnih sredstava, ali imaju veliko srce. Rekao je kako se može učiniti da je njihov dar beznačajan u velikoj nevolji uzrokovanoj potresom, ali i podsjetio na pjesmu Slap požeškog pjesnika Dobriše Cesarića te ustvrдио kako i jedna kap dobrote

pomaže da slap dobrote bude sjajan: »Taj san u slapu da bi mog'o sjati, i moja kaplja pomaže ga tkati!«

Izrazio je uvjerenje da će Caritas Sisačke biskupije, preko pojedinih župnika i župnih Caritasu koji najbolje znaju situaciju na terenu; doći do najpotrebitijih, napose starijih i osamljenih osoba, te im pružiti pomoć.

Upućena pomoć žrtvama potresa u Sisku

Dana 31. prosinca, Caritas Požeške biskupije uputio je dva kombija najpotrebitijih stvari Caritasu Sisačke biskupije.

U dogovoru s ravnateljicom sisačkog Caritasu gđom Kristinom Radić, upućena je donacija cerada, najlona, folija, lopata, metli, grijalice, kolica i vode, a navedeno će Caritasovi volonteri dostaviti na područja pogođena potresom. Svojom velikodušnom donacijom pridružili

su se brojni darovatelji među kojima su požeške tvrtke Agronom d.o.o., Alles d.o.o., Color trgovina d.o.o., Oroz Pharm d.o.o., PZ Prvča, a požeška tvrtka Pavić d.o.o. minulih je dana darovala veći broj kartonskih kutija kako bi se namirnice koje pristižu u sjedište Caritasu u Požegi mogle razvrstati i

pripremiti za prijevoz.

Donaciju je do Siska prevezao Autoprijevoz Barić, a brojni su volonteri sudjelovali u njezinoj pripremi. Volonteri su neumorno pomagali u prihvaćanju i razvrstavanju namirnica te odjeće kako bi sve bilo spremno i u dogovoru s vodstvom Caritasu u Sisku, odvezeno i podijeljeno onima kojima je potrebno. Požeški gradonačelnik g. Darko Puljašić privremeno je ustupio Caritasu Požeške biskupije skladišni prostor u Poduzetničkom inkubatoru u Požegi gdje su tijekom dana odvezene razvrstane namirnice, hrana i higijenske potrepštine kako bi prostori Caritasu mogli prihvatiti darove iz župa Požeške biskupije koji će pristizati tijekom idućega tjedna. Caritas Požeške biskupije darovao je više paketa namirnica, odjeće, higijenskih potrepština i posteljine za nekoliko obitelji koje su iz mjesta pogođenih potresom privremeno smještene na području Velike, Jakšića, Kaptola i Požege te će i nadalje nastaviti pomagati i drugim obiteljima koje su primorane napustiti Petrinju, Sisak, Glinu i

okolice te naći smještaj na području Požeške biskupije. U predstojećim danima Caritas Požeške biskupije nastavlja prikupljati hranu, higijenske potrepštine, grijalice, lopate, cerade, folije, najlone, lopate i druge predmete koji će biti dostavljeni u sisački Caritas. Zbog velikih količina donirane odjeće, posteljine, deka, jastuka i popluna, mole se darovatelji da isto ne donose u Caritas. Caritas Požeške biskupije i ovim putem zahvaljuje svim tvrtkama i institucijama, pojedincima i obiteljima, a osobito volonterima koji svojim darom i pomoći iskazuju veliku pažnju, suosjećajnost i dobrotu prema svima koji su pogođeni potresom te će u okviru svojih mogućnosti nastojati pomoći unesrećenima u dogovoru i koordinaciji s Caritasom Sisačke biskupije.

Račun Caritasu Požeške biskupije
HR4223860021130011296
kod Podravske banke s naznakom
»za žrtve potresa u Petrinji« i dalje je
otvoren za uplatu novčane pomoći.

Dan molitve i darivanja za stradale u potresu

Na Drugu nedjelju po Božiću, 3. siječnja, prema odredbi biskupa Antuna Škvorčevića u župama Požeške biskupije održan je Dan molitve i prikupljanja novčanih sredstava za stradale u razornom potresu u sisačkom kraju.

Na početku svetih slavlja u svim župama pročitan je biskupov poziv vjernicima da se pridruže navedenom plemenitom suosjećajnom djelu u prilog onih koji trpe veliku nevolju. Tom prigodom biskup je predvodio euharistijsko slavlje u katedrali sv. Terezije u Požegi. Uvođeći u misno slavlje podsjetio je da smo ovih dana jedni drugima uputili dobre želje za novu godinu, a da danas želimo na poseban način uputiti najbolje želje svima onima koji su nastradali u nedavnom potresu u Petrinji, Glini, Sisku i okolici i to na taj način da u svetu misu uključimo sedmero poginulih u potresu i molimo Božju utjehu za njihove najbliže; da Bogu povjerimo i sve one čija su srca ispunjena strahom i beznađem da im Božja blizina bude snaga. Kazao je kako želimo moliti i za sve nas da budemo ljudi otvorena i osjetljiva srca za one koji su pogođeni nevoljama. Pozvao je sudionike slavlja da svoje molitve, zajedno sa svim vjernicima Požeške biskupije, poprate novčanim prilogom za nastradale; svjesni da je Bog, prije negoli mi jedni drugima, poželio i ostvario svima nama najveće dobro u Isusu Kristu, a to je njegova ljubav na križu koja je pobijedila smrt i koju slavimo u svetoj misi.

Rodbinstvo s Bogom

U homiliji biskup je rekao kako mu je sinoć jedan prijatelj svećenik iz Njemačke u telefonskom pozivu čestitao novu godinu spomenuvši pritom kako je javnost u toj zemlji zadivljena i dirnuta činjenicom da su ubrzo nakon potresa, bez nekog posebnog poziva i poticaja, u pomoć stradalima priskočili brojni ljudi iz svih dijelova Hrvatske. Kazao je kako ga naviještena Božje riječ ove nedjelje navodi na zaključak da je taj pokrenuti val dobrote zapravo posljedica i plod činjenice da se Isus Krist, utjelovljena Božja Riječ, nastanio među nama ili, točnije, u nama kako nam svjedoči sv. Ivan u Proslavu svoga evanđelja. Pozvavši sudionike slavlja, one nazočne u Ka-

tedrali i na trgu ispred nje kao i one koji su na njemu sudjelovali posredstvom izravnog prijenosa Hrvatskoga katoličkog radija i platforme na web-stranici Požeške biskupije, na dublje promišljanje naviještene Božje riječi, biskup je rekao: »Ove nedjelje, kada u Požeškoj biskupiji imamo pred očima stradanja i patnje ljudi koje im je nanio razorni potres prije nekoliko dana te za njih molimo i prikupljamo novčane priloge, oživjela je u nama svijest o antitetičkoj označenosti našeg postojanja dobrom i zlom, svjetlom i mrakom, životom i smrću. Naviještena Božja riječ želi unijeti u naše srce jasnoću vjere te ju nastojmo pažljivo razmotriti.«

Naglasivši kako u svjetlu ove Božje riječi mi nismo ono što nam dodjeljuju drugi ljudi niti stanja oko nas, nego da smo ono što nam je u svome Sinu dodijelio Bog koji nas je osmislio i koji nas želi uvesti u puninu našeg postojanja, biskup je ustvrdio: »Božić slavi početak ovog našeg neočekivanog rodbinstva s Bogom. U ljudsko tijelo smjestila se sama Božja prisutnost. Lomno i grješno tijelo sada je označeno božanstvom. Nismo više

Povjeravamo poginule Božjoj milosrdnoj ljubavi, njihovim najbližima molimo utjehu, onima koji su sve izgubili te trpe neizvjesnost molimo Božji mir u srcu, a svim nama velikodušnost darivanja, poručio je biskup.

stranci, nego članovi Božje obitelji. Krist je u nas utisnuo još dublju sliku Božju negoli je to bilo u stvaranju (Post 1,27). Upravo ta prisutnost Božja omogućuje nam nadati se da nas mračna snaga zla koju nosimo u sebi neće upropastiti niti će nadvladati naš status sinova i kćeri Božjih.«

Svjetlo koje pobjeđuje tamu

Povezujući tu poruku božićnog otajstva s istinom o nama u kontekstu naših sadašnjih nevolja i stradanja, biskup je pripomenuo da »danas pred prirodnim pojavom zla koju susrećemo u potresu, razmišljamo o našoj uronjenosti u svjetlo i tamu, uvjereni da će pobijediti svjetlo. Otkud znamo? Bog se u Sinu svome Isusu Kristu pojavio kao neugasivo, vječno svjetlo koje pobjeđuje svaku tamu. O tome nam, između ostaloga, svjedoči veliki i snažni val dobrote koji je zahvatio Hrvatsku što ga sa svih strana pojedinci i skupine žele unijeti u mrak straha i beznađa u Petrinji, Sisku, Glini i okolici. Kako

ne vidjeti u tom čudo onog svjetla koje je u našu slabost i ranjenost mrakom grijeha unio Bog otajstvom utjelovljenja svoga Sina, na čudesan i zadivljujući način ugrađena u biće hrvatskoga naroda po našoj krsnoj pripadnosti Isusu Kristu u njegovoj Crkvi. U toj svijesti danas u svim župama Požeške biskupije molimo za žrtve potresa. Povjeravamo poginule Božjoj milosrdnoj ljubavi, njihovim najbližima molimo utjehu, onima koji su sve izgubili te trpe neizvjesnost molimo Božji mir u srcu, a svima nama velikodušnost darivanja kao odgovor na izazov stradanja koje nam može ispuniti srce više nego bilo koje opredjeljenje za vlastitu udobnost. I za ovu hrvatsku situaciju istinite su riječi Ivane Orleanske: »Naše je boriti se, a Božje je pobijediti«, zaključio je biskup Škvorčević.

Na završetku svete mise biskup je na sve nazočne sudionike slavlja, a napose na sve one koji ovih dana trpe zbog posljedica potresa, zazvao Božji blagoslov.

Biskup Antun pohodio Sisačku biskupiju nastradalu u potresu

Na Drugu nedjelju po Božiću, 3. siječnja, u okviru Dana molitve za stradale u razornom potresu u Petrinji, Glini te Sisku i okolici, biskup Antun Škvorčević posjetio je Sisak i u Biskupskom domu susreo se s biskupom Vladom Košićem i njegovim suradnicima Zdravkom Novakom, ekonomom Sisačke biskupije te Markom Karačom, župnikom Katedralne župe Uzvišenja Svetog Križa.

Uz biskupa Škvorčevića iz Požeške biskupije susretu je prisutan bio i moderator Biskupskog ordinarijata Ivica Žuljević te tajnik biskupa Matej Siluković.

Duhovna i materijalna solidarnost

Tijekom razgovora u Biskupskom domu biskup Vlado Košić predstavio je biskupu teške Škvorčeviću teške posljedice potresa napose na sakralnim objektima. Rekao je da je na području Petrinje i Siska potpuno uništeno šest župnih crkvi, a teško oštećeno još dva-desetak. Također je spomenuo kako je i katedrala Uzvišenja Svetoga Križa, koja služi i kao župna crkva, teško oštećena u potresu te se euharistijska slavija služe u dvorani Velikog kaptola. Pojasnio je i što poduzima Caritas njegove Biskupije u ublažavanju nevolja koje je ljudima prouzročio potres i podrhtavanje tla koje ne prestaje. Biskup Škvorčević podsjetio je kako ove nedjelje vjernici u svim župama Požeške biskupije mole za žrtve potresa, a napose poginule, te se nakon misnih slavija prikupljaju novčani prilozima za pomoć stradalima koji će uskoro biti uplaćeni Sisačkoj biskupiji. Istaknuo je da je svojim pohodom Sisačkoj biskupiji upravo ovoga dana želio iskazati svoju blizinu i pažnju ponajprije

biskupu osobno, a svećenicima, vjernicima te ostalim građanima posvjedočiti duhovnu solidarnost i upoznati se s razmjerima štete obećavši da će Požeška biskupija u okviru svojih materijalnih mogućnosti pomoći u obnovi. Rekao je kako je i Caritas Požeške biskupije prikupio pomoć u prehranbenim namirnicama i higijenskim potrepštinama te novčanim prilozima koje će se u suradnji s Caritasom Sisačke biskupije podijeliti potrebitima na području pogođenom potresu.

Zahvalnost za pažnju i ohrabrenje

U razgovoru o obnovi sakralnih objekata biskup Škvorčević rekao je kako je moguće i u Sisačkoj biskupiji primijeniti model po kojem je pojedina biskupija u Republici Hrvatskoj nakon rata u Bosni i Hercegovini preuzela obnovu pojedine crkve izrazivši spremnost da se u projekt uključi Požeška biskupija.

Biskupi su zatim razgledali oštećenja na Katedrali, župnom domu, svećeničkom domu i pastoralnom centru, a potom su se uputili u distributivni centar Caritasa Sisačke biskupije u Sisku gdje više od 200 volontera svakodnevno raspoređuje i dijeli pomoć za stradale u potresu. U razgovoru s ravnateljicom Caritasa Kristinom

Radić, koordinatoricom skladišta s. Smiljom Čirko te vlč. Jankom Lulićem, kancelarom Sisačke biskupije i volonterima biskup Škvorčević se upoznao s organizacijom rada u kojoj napose mladi predstavljaju glavnu snagu pri izvršavanju važnih zadaća. Biskup se zanimao i za način na koji

Caritas Požeške biskupije može što prije dostaviti prikupljenu pomoć potrebnima.

Na kraju je biskup Košić izrazio zahvalnost na pažnji i ohrabrenju koje je biskup Škvorčević iskazao Sisačkoj biskupiji svojim posjetom.

Izrazi suosjećanja episkopu Gerasimu povodom stradanja u potresu

Požeški biskup Antun Škvorčević, predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog, uputio je 30. prosinca 2020. gornjokarlovačkom episkopu Gerasimu Popoviću izraze suosjećanja povodom stradanja njegovih vjernika u potresu te izrazio spremnost Caritasa Požeške biskupije za pomoć stradalima. U pismu je biskup Škvorčević istaknuo sljedeće:

»Upoznat sam s teškim stradanjima ljudi i njihovih dobara u jučerašnjem razornom potresu na području Petrinje, Gline, Siska i okolice. Među njima su i brojni svećenici i vjernici, hramovi i stambeni objekti, kao i druga dobra Gornjokarlovačke eparhije. Želio bih Vam posvjedočiti svoju molitvenu blizinu i suosjećanje, napose za poginule vjernike Vaše Eparhije u spomenutoj nesreći, preporučujući Gospodu njihove duše te stradanja i patnje živih.

U okviru svojih mogućnosti, Caritas Požeške biskupije spreman je uputiti materijalnu pomoć Vašim svećenicima i vjernicima nastradalima u potresu. Ako smatrate prihvatljivim i potrebnim, molio bih Vašu Preosvećenost da mi naznačite mjerodavnu osobu s kojom bismo mogli kontaktirati i dogovoriti konkretan način suradnje u spomenutom pogledu.

Uz izraze osobitog poštovanja, bratski Vas u Gospodinu pozdravljam«.

Vjernici Požeške biskupije darovali više od 600.000,00 kuna za stradale u potresu

Dana 14. siječnja 2021. Caritas Požeške biskupije dostavio je Caritasu Sisačke biskupije 9 tona prehrambenih i higijenskih potrepština te odjevnih predmeta i posteljine za stradale u potresu. Istoga dana Caritas Požeške biskupije uputio je Sisačkoj biskupiji za stradale u potresu 626.000,00 kuna koje su prikupili vjernici Požeške biskupije spomenute nedjelje ili dostavom na račun požeškog Caritasa.

Osjetljivo srce za bližnje

Biskupa Antuna Škvorčevića zajedno s ravnateljem Caritasa Požeške biskupije Ivanom Popićem, tajnicom Caritasa Katarinom Paulić i skupinom

Caritasovih volontera iz Požege u distributivnom centru Caritasa Sisačke biskupije u Sisku dočekao je sisački biskup Vlado Košić, ravnateljica Caritasa Sisačke biskupije Kristina Radić, koordinatorica rada Sisačkog Caritasa s. Smilja Čirko te su primili navedena dobra. Dok su požeški i sisački volonteri istovarivali kamion kojim je Krešimir Pavić besplatno iz Požege dovezao u Sisak darovane potrepštine, biskup Škvorčević je u razgovoru s biskupom Košićem među ostalim spomenuo kako je značajan broj vjernika Požeške biskupije skromnih materijalnih mogućnosti, na navedeni poziv, uz molitvu i darove u prehrambenim i higijenskim potrepštinama, priložio i značajan iznos novčanih sredstava čime su posvjedočili veličinu svoga osjetljivog srca za bližnjega u nevolji. Dodao je kako vjeruje da će molitvena solidarnost vjernika Požeške biskupije sa žrtvama potresa unijeti u

Biskup je dodao kako vjeruje da će molitvena solidarnost vjernika Požeške biskupije sa žrtvama potresa unijeti u njihove duše Božju energiju, podariti im utjehu u svijesti da nisu napušteni ni od Boga ni od ljudi te da će sve nevolje prihvatiti kao kušnju u kojoj se učvršćuje njihova vjera i pouzdanje u Boga.

njihove duše Božju energiju, podariti im utjehu u svijesti da nisu napušteni ni od Boga ni od ljudi te da će sve nevolje prihvatiti kao kušnju u kojoj se učvršćuje njihova vjera i pouzdanje u Boga. Materijalna pomoć barem će donekle ublažiti nevolje koje je potres uzrokovao velikom broju ljudi. Izrazio je radost što su svećenici i drugi vjernici Požeške biskupija mogli i na spomenuti način posvjedočiti braći u nevolji svoju blizinu poželjevši biskupu Košiću, njegovim suradnicima, Caritasovim djelatnicima i napose stradalnicima snagu duha, strpljivost i izdržljivost u trpljenju.

Zahvalnost za velikodušni dar

Nazočnim biskupima pridružio se u distributivnom centru i ravnatelj Hrvatskog Caritasa sa suradnikom Borisom Peterlinom te izvijestio o onome što su tijekom dana ostvarili u pohodu određenim nastradalim selima. Na kraju susreta sisački biskup, ravnateljica Caritasa Kristina Radić i s. Smilja Čirko izrazili su biskupu Škvorčeviću zahvalnost na pažnji i ohrabrenju te ga zamolili da iste riječi zahvalnosti prenese svećenicima i vjernicima Požeške biskupije, a na velikodušnom daru koji će biti usmjeren najpotrebnijima.

Djeca za djecu Banovine

Caritas Požeške biskupije i ove korizme organizira akciju prikupljanja korizmenog dara za siromašnu djecu. Djeca će prikupljati priloge za djecu pogođenu posljedicama potresa na Banovini te ih prijeti za prikazni dar na misi Večere Gospodnje na Veliki četvrtak. Akcija se provodi u suradnji sa svim župama i vjeroučiteljima Biskupije te će biti posebno predstavljena mladima i djeci kroz korizmene kateheze. Svi vjernici koji se žele uključiti u ovu akciju mogu korizmene kasice preuzeti u svojim župnim uredima ili u zgradi Caritasa u Požegi, Cirakijeva 12.

Biskup Antun i episkopi Jovan i Gerasim posjetili glinsko područje nastradalo potresom

Požeški biskup Antun Škvorčević, pakračko-slavonski episkop Jovan Čulibrk te domaći gornjokarlovački episkop Gerasim Popović posjetili su 15. siječnja područje Gline, pogođeno razornim potresom u prosincu 2020. godine. Episkopi i biskup najprije su razgledali hram Rođenja Presvete Bogorodice u Glini gdje ih je dočekao Goran Kalamanda, glinski paroh. Predstavio im je oštećenje hrama i parohijske kuće te rekao kako nave-

deni objekti zbog statičke ugroženosti nisu za uporabu zbog čega se i sam morao preseliti u manastir Bogorodice Trojeručice u Donjem Budačkom.

Posjet katoličkim i pravoslavnim obiteljima

Zatim su se biskup i episkopi uputili u selo Ravno Rašće gdje su posjetili nekoliko katoličkih i pravoslavni obitelji koje su im prikazale svoje stanje te nevolje sa smještajem u neprikladnim

kamp-kućicama i stambenim kontejnerima, a u nadi da će se ubrzo pronaći bolje rješenje. Poseban problem neadekvatnog smještaja odnosi se na nedostatak sanitarnih čvorova te poteškoće na koje nailaze starije osobe. U razgovoru s episkopom Gerasimom i parohom Kalamandom o suradnji u pomaganju nastradalima u potresu, biskup Škvorčević je, između ostaloga, spomenuo spremnost Hrvatskog Caritasa da na raspolaganje stavi pet

stambenih modula za najugroženije obitelji te će se glinski paroh povezati s ravnateljem Caritasa Fabijanom Svalinom kako bi se navedeno što prije realiziralo.

Nevolja nas je zblížila

Zatim su biskup i episkopi posjetili selo Majske Poljane gdje su na mjestu potpuno razorenog hrama Vaskrsenja Gospodnjeg mogli zaključiti zašto je u ovom mjestu poginulo od potresa najviše osoba. Biskup je izrazio episkopu Gerasimu svoje suosjećanje za poginule osobe i njihove obitelji kao i za ostale žrtve potresa. Posvjedočio je da, obilazeći mjesta potresa, iskustveno osjeća što to znači biti stradalnik i istaknuo kako nakon toga ljudska blizina i međusobna kršćanska povezanost, napose između biskupa i episkopa, dobivaju sasvim novu dimenziju i kvalitetu. Rekao je da unatoč teškim stradanjima, nakon ovog posjeta Glini i okolici osjećamo u srcu ljepotu što nas je nevolja međusobno zblížila, podarila razumijevanjem i još većom spremnošću da zajednički pomogne-

mo nastradalima, ne dijeleći ih po nacionalnoj, vjerskoj ili nekoj drugoj pripadnosti. Istaknuvši da se ovaj susret događa neposredno pred Svjetsku molitvenu osminu za jedinstvo kršćana, biskup je ustvrdio kako ekumenizam nije samo teorija, nego međusobni pristup kršćana koji vjeruju u istog Isusa Krista – u dobrohotnosti, međusobnom prihvaćanju i poštovanju, blizini u nevolji.

Biskup i episkopi uputili su se potom u Karlovac te su posjetili Saborni hram svetog oca Nikolaja gdje su ih dočekali arhimandrit Naum, starje-

šina hrama Darko Dugonjić i đakon Budimir Kokotović. Episkop Gerasim predstavio je obnovu hrama i potom poveo uvažene goste u eparhijski dom gdje su u srdačnom razgovoru razmijenili mišljenja o različitim pitanjima, napose o pomoći i podršci obiteljima čija je egzistencija ugrožena sadašnjim stradanjem. Za bratskim stolom episkop Gerasim izrazio je svoju zahvalnost biskupu Antunu i episkopu Jovanu na posjetu, a posebno Požeškoj biskupiji koja je uputila pomoć Gornjokarlovačkoj eparhiji za nastradale u potresu.

Biskup je rekao da unatoč teškim stradanjima, nakon ovog posjeta Glini i okolici osjećamo u srcu ljepotu što nas je nevolja međusobno zblížila, podarila razumijevanjem i još većom spremnošću da zajednički pomognemo nastradalima, ne dijeleći ih po nacionalnoj, vjerskoj ili nekoj drugoj pripadnosti.

Župna crkva u Lonji oštećena u potresu

zaštićeni spomenik kulture, koja još nije ozbiljnije izlijčila rane što ih je zadobila u Domovinskom ratu kada je uz oštećenja arhitekture stradao i dio njezina vrijedna inventara. Pred crkvom su biskupa dočekale članice Župnog ekonomskog vijeća Marica Nekić i Marica Ružička-Župančić, sakristanka Ankica Nikolić te Ljubica Špoljar i Barica Sertić, a pridružio im se i župnik Pejo Oršolić koji je toga dana u Lonji blagoslivljao domove. Izvijestili su biskupa kako kuće u Lonji nisu značajnije nastradale jer se njihova drvena tradicijska arhitektura pokazala otpornom dok su na crkvi vidljive ozbiljne posljedice.

Nakon nedavnog potresa u Petrinji, Sisku, Glini te okolici biskup Antun Škvorčević razgovarao je sa svećenicima u župama Novljanskog dekanata Požeške biskupije, najbližima području stradanja, a o posljedicama koje je potres u njima ostavio. Utvrđeno je kako nema ozbiljnijih stradanja osim u župi Lonja.

Crkva nije sigurna za liturgijska slavlja

Razgledavajući unutrašnjost crkve biskup se već po naslagama žbuke na njezinu podu mogao uvjeriti kako je potres uzrokovao nemala oštećenja. Otpala žbuka sa svodova crkve i njezinih zidova otkrila je napuknuća, napose na središnjoj bočnoj lađi i iznad pjevališta gdje su se na više mjesta otvorile i rupe te postoji ozbiljna opasnost urušavanja svodova što je obustavilo liturgijska okupljanja i samo čišćenje crkve od naslaga žbuke. Biskup je istaknuo kako je važno da najprije stručnjaci pregledaju spomenuto sakralno zdanje da bi se utvrdilo njegovo statičko stanje. Prijavom oštećenja mjerodavnim tijelima u Sisku, popraćenom fotografskom dokumentacijom, učinjen je prvi korak u tom

Zaključeno je da će se Ured za gradnju i kulturna dobra Požeške biskupije pobrinuti za izradu dokumentacije sadašnjeg stanja i projekt obnove te će u suradnji s Konzervatorskim odjelom u Sisku postupno poduzimati potrebne radnje kako bi se navedeno sakralno zdanje spasilo od propadanja.

pogledu. Zaključeno je da će se Ured za gradnju i kulturna dobra Požeške biskupije pobrinuti za izradu dokumentacije sadašnjeg stanja i projekt obnove te će u suradnji s Konzervatorskim odjelom u Sisku postupno poduzimati potrebne radnje da se navedeno sakralno zdanje spasi od propadanja. Sve će ovisiti o novčanim sredstvima čiji će dio nastojati pribaviti Požeška biskupija, a očekuje se i pomoć iz državnih i drugih fondova namijenjenih

obnovi razorenih zdanja u Domovinskom ratu i sadašnjem potresu.

Biskup se s okupljenim vjernicima na kraju susreta pomolio za sve one koji su poginuli i nastradali u potresu te zazvao Božji blagoslov na župljane župe Lonja i njihova nastojanja u obnovi župne crkve. Zahvalio je nazočnima za brigu koju očituju prema svojoj župnoj crkvi i za sve što poduzimaju u njezinu redovitom održavanju te sudjelovanju na svetim slavljinama.

Pismo zahvale za molitvu i pomoć stradalima u potresu

Biskup Antun Škvorčević zahvalio je svećenicima i vjernicima Požeške biskupije za molitvu i pomoć stradalima u nedavnom potresu koji je pogodio Petrinju, Glinu, Sisak i okolice. U pismu koje je u nedjelju, 24. siječnja 2021. pročitano vjernicima na početku svake svete mise, biskup kaže:

»Poštovana braćo svećenici, redovnici i redovnice, dragi vjernici Požeške biskupije!

Uputio sam vam poziv da u nedjelju 3. siječnja 2021. molitvom, darom u hrani i higijenskim potrepštinama te novčanim prilogom prikupite u pomoć teško stradalima u nedavnom potresu u Petrinji, Glini, Sisku i okolici. Navedenog dana posvjedočili ste svojom molitvom duhovnu blizinu ljudima u velikoj nevolji, a velikodušnost novčanim prilogom koji ste iz svojih skromnih mogućnosti za njih odvojili. Omogućili ste da 14. siječnja 2021. sisačkom biskupu mons. Vladi Košiću i ravnateljici Caritasu Sisačke biskupije Kristini Radić, uz teretno vozilo puno različitih potrepština, predamo i novčani iznos od 626.000,00 kuna.

Za vrijeme svoga posjeta stradalim područjima uvjerio sam se u razmjere nesreće i potrebu svakovrsne pomoći te sam osjetio koliko je ljudima pogođenima nevoljom značajna i vaša velikodušnost u daru koji im je uručen ovih dana.

Od srca zahvaljujem svećenicima koji su organizirali molitvu i prikupljanje živežnih namirnica i higijenskih potrepština, posebno svima vama koji ste vlastitu dobrotu pretvorili u djelo, a plemenitost združili s ljubavlju mnogih ljudi velika srca. Zahvaljujem svim volonterima, napose onima koji su u našem Biskupijskom Caritasu u Požegi, pod vodstvom ravnatelja i tajnice, očitovali požrtvovnost u primanju darova za stradalnike i pripravi za njihov prijevoz u Sisak.

Za vrijeme svoga posjeta stradalim područjima uvjerio sam se u razmjere nesreće i potrebu svakovrsne pomoći te sam osjetio koliko je ljudima pogođenima nevoljom značajna i vaša velikodušnost u daru koji im je uručen ovih dana.

»A Bog nade napunio vas svakom radošću« (Rim15,13) i obiljem mira u srcu te vas pratio svojim blagoslovom u svim vašim nastojanjima da uzmožete i dalje činiti dobro braći

u nevolji i biti dionici Božjih dobara. Svima vam iskazujem posebno poštovanje i srdačno vas u Gospodinu pozdravljam«, zaključuje biskup Škvorčević.

Biskup primio provincijala Krištu

U Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 29. siječnja fra Milana Krištu, provincijalnog ministra Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu. Na susretu su sudjelovali provincijski ekonom fra Ivan Utješinović te ekonom Požeške biskupije Robert Mokri. Spomenuli su se najprije razornog potresa na Banovini te stradanja brojnih ljudi, među njima i franjevaca koji djeluju u Petrinji, Hrastovici, Hrvatskoj Kostajnici i Hrvatskom Čuntiću kao i solidarnosti koju su im iskazali brojni svećenici i vjernici i iz Požeške biskupije. Razgovarali su o nekoliko pitanja povezanih s pastoralnim radom franjevaca na području Požeške biskupije. Posebnu pozornost posvetili su odluci provincijalnog kapitula u lipnju prošle godine prema kojoj u sljedeće tri godine Provincija treba Biskupiji predati na upravu one župe u kojima pastoralno djeluje po jedan franjevac. Predstavljeni su poduzeti koraci koji će omogućiti da Biskupija u skoro vrijeme preuzme župu sv. Ivana Krstitelja u Špišić Bukovici. Također su razmatrana i pitanja koja treba riješiti da bi se Bušetina i Okrugljača, filijale virovitičke Župe sv. Roka, pripojile navedenoj župi u Špišić Bukovici.

Gradonačelnik Novske pohodio biskupa

Razgovaralo se o suradnji grada Novske i Požeške biskupije, napose povezanoj s djelovanjem Katoličke osnovne škole u Novskoj.

Biskup Antun Škvorčević primio je 20. siječnja u Biskupskom domu u Požegi Marina Piletića, gradonačelnika grada Novske. Na susretu je sudjelovao Ivica Žuljević, predstojnik Ureda Požeške biskupije za katoličke škole te Krunoslav Juraković, ravnatelj Katoličke osnovne škole u Novskoj.

Razgovarali su ponajprije o potresu koji je 29. prosinca 2020. pogodio Sisačko-moslavačku županiju u kojoj se nalazi grad Novska te nekoliko župa Požeške biskupije. Biskup je predstavio gradonačelniku ono što je Požeška biskupija do sada učinila u ublažavanju posljedica potresa; o svom posjetu biskupu Vladi Košiću u Sisku te Glini i okolici zajedno sa slavonskim episkopom Jovanom Čulibrkom i gornjokarlovačkim episkopom Gerasimom Popovićem. Podsjetio je da je u nedjelju 3. siječnja u Požeškoj biskupiji održan dan molitve za sve preminule i stradale žrtve potresa, a ujedno i prikupljanje novčanih priloga koji su, uz drugu pomoć u iznosu od 626.000,00 kuna uplaćen na račun Caritasu Sisačke biskupije. Gradonačelnik Piletić izvijestio je biskupa Škvorčevića da s obzirom na blizinu epicentra spomenutog potresa na području Novske nije bilo težih stradanja. Biskup je istaknuo kako je u Požeškoj biskupiji najteže stradala crkva u Lonji.

Razgovaralo se i o suradnji grada Novske i Požeške biskupije, napose povezanoj s djelovanjem Katoličke osnovne škole u Novskoj. Razmatrala su se i pitanje dovršenja radova na proširenju župne crkve sv. Luke Evanđelista u Novskoj te njezinoj opremi kao i nastojanju da se u crkvu vrati sakralna baština koja je posljednjih desetljeća dospjela u određene gradske ustanove. Gradonačelnik je prikazao projekt uređenja središta grada koji je povezan i s nekim imovinsko-pravnim pitanjima Župe sv. Luke. Biskup i gradonačelnik dotaknuli su se i nekih aktualnih društvenih pitanja; obnove područja nastradalih u potresu te stanja uvjetovanog COVIDOM 19. Biskup je zahvalio gradonačelniku za nastojanja oko napretka grada Novske, napose za suradnju sa župama na području grada, a na opće dobro njegovih građana.

Sastanak ravnatelja katoličkih škola

Na poziv Ureda za katoličke škole u Požeškoj biskupiji na početku nove građanske godine, a u pripravi za početak nastave u drugom polugodištu školske godine 2020./2021. u prostorima Biskupskog ordinarijata u Požegi održan je 15. siječnja radni sastanak ravnatelja na kojem su uz navedene bile nazočne i voditeljice računovodstva katoličkih škola u Požeškoj biskupiji. Program je započeo molitvom u Godini sv. Josipa koju je napisao papa Franjo.

Predstojnik Ureda Ivica Žuljević potom je pozdravio prisutne ravnatelje katoličkih gimnazija u Požegi i Virovitici - Ivicu Bedeničića i Marijanu Novak Stanić te ravnatelje katoličkih osnovnih škola u Požegi, Virovitici i Novskoj - Franu Barišića, Mariju Večerića i Krunoslava Jurakovića kao i djelatnice u računovodstvima spomenutih škola. Prenio je pozdrave biskupa mons. dr. Antuna Škvorčevića koji zbog drugih obveza nije mogao sudjelovati na susretu. Nazočne je podsjetio kako je dobro na početku građanske godine zajednički razmotriti brojne aspekte djelovanja katoličkih škola; od odgoja preko obrazovanja i duhovnosti pa sve do materijalnog poslovanja. Istaknuo je da je započela Godina sv. Josipa u kojoj ga na poseban način trebamo vjerom

štovati, njegovom moćnom zagovorom naše školske potrebe povjeravati i moliti da njegovom pomoću možemo što vjerodostojnije vršiti poslanje koje nam je povjereno.

Podsjetio je prisutne da neprestano izgrađuju povezanost sa svim djelatnicima škola, osobito učiteljima, kako bi im bili podrška i pomoć u izvršavanju nastavnog plana i programa u tri predložena modela tijekom koronakrize. Pozvao je, također, na njegovanje povezanosti učitelja s učenicima naglasivši da im kršćanskom ljubavlju pristupaju primjereno dobi i okolnostima. Zamolio je ravnatelje da ne zaborave poticati učitelje na duhovni život u vjeri kako bi duhom ostali snažni i taj duh prenosili na učenike i roditelje. Jednako tako, istaknuo je važnost međusobnih susreta i razmjene iskustava među ravnateljima katoličkih škola o načinu provođenja nastave; pristupu učiteljima, učenicima i roditeljima te traženja novih mogućnosti olakšavanja i svladavanja specifičnih situacija.

Predstojnik Žuljević zahvalio je ravnateljima što su mudro i racionalno raspolagali materijalnim dobrima u 2020. godini koja je bila obilježena neizvjesnošću na gospodarskom području zbog koronavirusa. U skladu s preporukama Ministarstva znanosti

Predstojnik Žuljević zamolio je ravnatelje da ne zaborave učitelje poticati na njihov duhovni život u vjeri kako bi duhom ostali snažni i taj duh prenosili na učenike i roditelje.

i obrazovanja za početak nastave u II. polugodištu ravnatelji su također razmotrili određene mogućnosti te su zaključili da će svaka škola, u skladu sa uvjetima i uputama mjerodavnih, a uz odluku Osnivača, započeti nastavu 18. siječnja 2021. po modelu A – učenici od I. do IV. razreda osnovne škole te maturanti u gimnazijama

dok će ostali učenici osnovnih škola i gimnazija ići prema modelu C sve do 31. siječnja 2021. Ostavljena je i mogućnost da se modelu A pridruže učenici I. razreda gimnazije ukoliko ravnatelji smatraju da je navedeno potrebno i u skladu s epidemiološkim uvjetima. Sastanak je završio zajedničkom molitvom.

Susret biskupa Škvorčevića i ministra Fuchsa

U prostorima Ministarstva znanosti i obrazovanja u Zagrebu 8. veljače susreli su se ministar Radovan Fuchs, član Komisije Vlade Republike Hrvatske za odnose s vjerskim zajednicama i požeški biskup Antun Škvorčević, član Biskupske komisije za odnos s državom, zadužen za pitanja katoličkih škola.

Uz ministra bio je Stipe Mamić, državni tajnik; Vesna Šerepac, ravnateljica Uprave za odgoj i obrazovanje te Ivan Milanović Litre, viši savjetnik u Uredu predsjednika Vlade Republike Hrvatske. U biskupovoj pratnji bio je Ivica Žuljević, predstojnik Nacionalnog ureda za katoličke škole te Matej Siluković, biskupov tajnik.

Biskup i ministar prisjetili su se uspješne suradnje koju su imali 2011. u vrijeme ministarstva prvog mandata pri izradi Ugovora o katoličkim osnovnim i srednjim školama, provedbenom dokumentu Ugovora Svete Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture te izrazili zadovoljstvo što mogu ponovno zajednički djelovati na njihovoj implementaciji. U svojstvu člano-

va navedenih Komisija razmotrili su dosadašnji rad i razgovarali o načinu koji bi trebalo slijediti u daljnjem nastojanju oko provedbe spomenutog međunarodnog Ugovora. Utvrdili su neka pitanja formalne naravi koja se odnose na mjesto katoličkih škola u odgojno-obrazovnom sustavu Republike Hrvatske, povezano napose s izradom njihova specifičnog kurikula u skladu s ugovorima. Dotaknuli su se i nekoliko konkretnih aktualnih pitanja i problema iz djelovanja katoličkih škola. Osvrnuli su se i na zakonski okvir unutar kojeg Ministarstvo i lokalne jedinice treba učenicima katoličkih škola pružati materijalnu potporu putem decentraliziranih sredstava.

Zaključeno je da Stipe Mamić i Ivica Žuljević, supredsjedatelji Mješovi-

tog povjerenstva RH i Katoličke Crkve za rješavanje pitanja katoličkih predškolskih ustanova, katoličkih škola i visokih učilišta u skladu s pravilom supsidijarnosti razmatraju tekuća pitanja te ih rješavaju u okviru vlastitih mjerodavnosti ili ih upućuju na razmatranje Vladi Republike Hrvatske i Hrvatske biskupske konferencije. Ministar Fuchs još je istaknuo da

uskoro kreće reforma školskog sustava sukladno europskim standardima uz europsku potporu u koju će biti uključene i katoličke škole.

Ministar Fuchs istaknuo je da uskoro kreće reforma školskog sustava sukladno europskim standardima uz europsku potporu u koju će biti uključene i katoličke škole.

Blagoslov nove župne kuće u Đulovcu

U nedjelju, 17. siječnja biskup Antun Škvorčević u župnoj crkvi Duha Svetoga u Đulovcu nedaleko Daruvara predvodio je slavlje blagoslova novoizgrađene župne kuće u kojoj se nalaze prostori za župne pastoralne aktivnosti, župni ured i svećenički stan. S njim su koncelebrirali Josip Marić, đulovački župnik; Ivica Žuljević, moderator Biskupskog ordinarijata i član biskupijskog Ureda za gradnju; Robert Kupčak, voditelj Pastoralnog centra Požeške biskupije i Matej Siluković, biskupov tajnik.

Župnik Marić uputio je dobrodošlicu biskupu izrazivši zahvalnost Požeškoj biskupiji za financijsku potporu u izgradnji nove župne kuće. Uvodeći u sveto slavlje je župljanima čestitao na novoizgrađenoj župnoj kući, a potom je Ivica Žuljević prikazao razloge zbog kojih se stara župna kuća, devastirana u Domovinskom ratu i puna vlage, nije mogla obnoviti te što je sve poduzeto da se izgradi nova zgrada. Biskup je blagoslovio vodu, pošćropio vjerni narod u znak krštenja i uputio Bogu molitvu da blagoslovi djelo naših ruku kako bi moglo služiti duhovnom dobru vjernika.

Poslušni Božjoj riječi

U homiliji biskup je rekao kako je Bog biće koje voli govoriti ljudima te želi da njegovu riječ poslušamo i od nje živimo naglasivši da se kroz poslušnost Božjoj riječi najsnažnije oblikuje naša sudbina kako nam svjedoči prvo naviješteno čitanje i evanđeoski ulomak. U čitanju iz Prve knjige o Samuelu opisan je prvi susret dječaka Samuela s Božjom riječju dok je spavao u Božjem hramu. Poučen od svećenika Elija, dječak je prepoznao Božji govor i odgovorio na njegov poziv te cijeli svoj život oblikovao u skladu s njime, po njemu živio i kao prorok tu istu Božju riječ drugima naviještao, utvrdio je biskup. Kazao je kako smo nešto slično čuli i u evanđeoskom ulomku - Ivan Krstitelj riječima: »Evo Jaganjca Božjega!« otvorio je svojim učenicima duh da vjerom prepoznaju tko je Isus Krist

te da pođu za njim. Na Isusov upit što traže, odnosno što zapravo hoće od života, oni se, čini se, u prvi mah nisu najbolje snašli i ponešto nespresetno odgovorili Isusu pitanjem gdje stanuje. Na njegov poziv: »Dodite i vidjet ćete«, oni su se odazvali, pošli za njim te je na taj način Isus dobio svoju prvu dvojicu učenika. Podsjetivši da je jedan od te dvojice bio Andrija, koji je pomogao svom bratu Šimunu da se i on odazove na Isusov poziv, biskup je naglasio da je Isus već u svom prvom susretu sa Šimunom, kojemu je promijenio ime u Petar – Stijena, obznanio koji je njegov plan s Petrom - da bude stijena na kojoj će izgraditi svoju Crkvu. Na temelju toga, biskup je upitao sudionike slavlja čuju li oni vapaje ljudi oko sebe, odnosno koliko su sposobni jedni druge slušati i poslušati te jedni drugima činiti ono što je najbolje. Istaknuo je koliko je važnije od toga da umiju Boga čuti i slijediti njegov glas navodeći riječi austrijskog filozofa Ludwiga Wittgensteina: »Ne možeš čuti Boga kad govori drugima, nego samo kad tebi govori!« Da bismo mogli čuti taj glas, nužno je slušati vlastitu savjest u tišini neke noći koja se otvara zori vjere.

»Gospodine, ti imaš riječ života vječnoga«

Povezavši naviještenu Božju riječ s blagoslovom nove župne kuće, biskup je podsjetio da će u njoj živjeti župnik, poslanik Crkve, kojoj je prvotna zadaća da u svijetu, u kojem smo zapljusnuti mnoštvom ljudskih riječi,

naviješta Božju riječ, upućuje ljude na nju i pomaže im da je poslušaju i žive po Božjem pozivu. Božja riječ nije tek neki zvučni događaj, nego osoba, utjelovljena Božja Riječ koja se zove Isus Krist u kojoj je smisao svega što postoji; pobjeda života nad smrću i ključ naše vječnosti. Pozvao je sudionike slavlja da se danas, dok blagoslivljamo njihovu novu župnu kuću, obnove u opredjeljenju za oslušćivanje Božje blizine, da pronađu vremena za osobno i zajedničko čitanje Svetog Pisma u svojim obiteljima te slušanje Božje riječi u misnim i drugim slavljinama u crkvi. Još ih je potaknuo da i oni, s dječakom Samuelom, Bogu danas kažu: »Govori, Gospodine, sluga tvoj sluša!«, a sa sv. Petrom Isusu Kristu posvjedoče: »Gospodine, ti imaš riječ života vječnoga«. Na taj način njihova župa neka bude zajednica Božje riječi koja sabranim srcem oslušćuje Božji govor, njemu se raduje i nastoji od njega vjerno živjeti.

Na završetku misnog slavlja biskup je zahvalio župniku Mariću na strpljivosti i zauzetosti koju je posvjedočio tijekom izgradnje nove župne kuće, kao i obitelji Starčević koja ga je kroz to vrijeme udomila. Zahvalio je Ivicu Žuljeviću i drugim članovima biskupijskog Ureda za gradnju na pomoći što su je iskazivali župniku da se ovo djelo ostvari; kao i Požeškoj biskupiji koja je ovu izgradnju pripomogla novčanin iznosom od 2 milijuna kuna, ali i župljanima na novčanoj pomoći koju su prikupili te na molitvama koje su Bogu uputili za žrtve potresa u Petrinji i okolici, među kojima su i neki njihovi rođaci u Dumačama nedaleko Petrinje, a sa željom da i u životnim nevoljama koje su ih pogodile, budu hrabri u Gospodinu. Nakon euharistijskog slavlja biskup se, u pratnji svećenika i članova Župnog ekonomskog vijeća, uputio u zgradu novoizgrađene župne kuće na koju je zazvao Božji blagoslov.

Biskup je poručio da je važno da umiju Boga čuti i slijediti njegov glas navodeći riječi austrijskog filozofa Ludwiga Wittgensteina: »Ne možeš čuti Boga kad govori drugima, nego samo kad tebi govori!« Da bismo mogli čuti taj glas, nužno je slušati vlastitu savjest u tišini neke noći koja se otvara zori vjere.

Dan posvećenog života u Požegi

Na blagdan Prikazanja Gospodinova – Svijećnicu, 2. veljače, predstavnici redovnika i redovnica koji djeluju na području Požeške biskupije okupili su se u Požegi na proslavi Dana posvećenog života.

Program je započeo u crkvi sv. Lovre gdje je nakon uvodnog pozdrava voditelja Pastoralnog centra Roberta Kupčaka i biskupijskog povjerenika za osobe posvećenog života fra Tonija Vučemilovića, nagovor na temu Komunikacija – dar zajedništva održao fra Krunoslav Kolarić, franjevac iz Trsatskog svetišta. Koristeći se brojnim primjerima iz redovničkog života, podsjetio je na potrebu verbalne i neverbalne komunikacije unutar redovničkih zajednica koja se uvijek mjeri horizontalno i vertikalno tj. u odnosu prema Bogu i čovjeku.

Središnji dio programa bilo je u euharistijsko slavlje u Katedrali koje je predvodio biskup Antun Škvorčević, a koje je započelo ulaznom procesijom redovnika i redovnica s upaljenim svijećama te blagoslovom svijeća na ulazu u Katedralu. Večerašnjim slavljem, kazao je biskup, želimo omogućiti Gospodinu da svojim svjetlom prodre u naše nemoći, tame i nevolje, napose one koje su uzrokovane pandemijom COVIDA-19 i potresima; da se susretne s nama u dubini našeg bića, u onim odrednicama srca i duha u kojima smo najbliži njemu, a on nama.

Ljudsko bratstvo

U homiliji biskup je progovorio o značenju međusobnog bratstva i sestinstva u Crkvi. Ako smo, dakle, po krštenju svi međusobno braća i sestre; što ste vi redovnici i redovnice nama, a što smo vi nama, upitao je biskup.

Crkva nas uči, napose u dokumentima Drugoga vatikanskog sabora, da ne postoji neko drugo i snažnije bratstvo i sestinstvo negoli je krsno i da ne postoji neko veće dostojanstvo od krsnog dostojanstva, a da se razlikujemo po službama i poslanju, ustvrdio je biskup. Nastavljajući govor o ljudskom bratstvu, biskup je podsjetio da je Opća skupština Ujedinjenih naroda, 21. prosinca prošle godine proglasila 4. veljače Danom ljudskog bratstva. Razlog zašto je odabran spomenuti datum jest taj što je 4. veljače 2019. godine papa Franjo zajedno s kairskim velikim Imamom Ahmadom Al-Tayyebom potpisao Deklaraciju o ljudskom bratstvu za mir u svijetu i zajednički suživot. Navedeno nije u suprotnosti s onim što je Isus mislio kad je svoje učenike proglasio braćom i sestrama jer je on umro za sve ljude, a to onda znači i za pripadnike svih religija i svakog staleža. K tome, dodao je biskup, Bog je od samog početka želio da svi ljudi koje je u stvaranju osmislio budu jednaki; u životu braća i sestre. Utvrdio je kako je papa Franjo u svojoj enciklici Fratelli tutti – Svi smo braća progovorio upravo o takvom bratstvu, a tvrdnju je biskup potkrijepio Papinim riječima iz spomenute enciklike: »Samo slobodni

ljudi, otvoreni za stvaran susret, mogu slijediti put bilo lokalnog, bilo univerzalnog bratstva. (...) Postoji osnovna pretpostavka koju treba ispuniti ako hoćemo ići putom društvenog prijateljstva i sveopćeg bratstva, a ta je shvatiti koliko čovjek vrijedi, koliko vrijedi osoba u svakom trenutku i u svim okolnostima. (...) Ljubav prema drugoj osobi zbog onoga što ona jest potiče nas da tražimo ono što je najbolje za njezin život. Samo njegovanjem ovog načina uspostave odnosa, omogućit ćemo uključivo socijalno prijateljstvo i bratstvo otvoreno za sve.«

Biti brat i sestra Isusu Kristu

Sveopće ljudsko bratstvo nije kategorija koju su izmislili ljudi, ono nije neka ljudska ideologija kako je to, primjerice, bio slučaj u vrijeme komunizma kad se promicanjem načela o bratstvu i jedinstvu zapravo željelo ljude držati pod svojom vlašću, nego ono što je Bog za nas ostvario kad nas je pozvao u život, a Gospodin Isus Krist pročistio, spasio i produbio; kad je, ostvarujući ono što je prorok Malahija pretekao u prvom čitanju, došao u Hram očistiti ga kao što se vatrom čisti srebro i zlato i kao što se lužinom čiste onečišćeni predmeti. Isus Krist je svojim utjelovljenjem ušao u hram našeg tijela, preuzeo našu krv i meso, ljudsku slabost; prolijevanjem svoje krvi u žrtvi na križu očistio svakoga od nas od one

Bog je od samog početka želio da svi ljudi koje je u stvaranju osmislio budu jednaki; u životu braća i sestre, poručio je biskup.

nečistoće koja nas dijeli međusobno i omogućio nam da istinski budemo jedni drugima braća i sestre.

Biskup je Bogu posvećenim osobama poručio da su one u svojim samostanima i redovničkim zajednicama toliko braća i sestre jedne drugima i svima nama koliko su braća i sestre Isusu Kristu te da je njihovo bratstvo i sestinstvo ukorijenjeno u krsnom bratstvu i sestinstvu, u pozivu na život koji im je Bog darovao, a onda i u pozivu u redovničko zvanje.

Nakon homilije redovnici i redovnice obnovili su svoje redovničke zavjete. Na kraju misnog slavlja biskup je zahvalio sestrama redovnicama i braći redovnicima što svojom žrtvom i vjernošću pridonose životu Božjeg naroda u požeškoj mjesnoj Crkvi te zamolio Gospodina da im uzvрати svojim dobrima, prvenstveno da im pomogne živjeti vjernost svom redovničkom pozivu. Posebnu zahvalnost izrazio je fra Toniju Vučemiloviću za sve što nastoji činiti kao biskupijski povjerenik za redovnike i redovnice.

Slavlje sakramenta svete Potvrde 2021. godine

Dopisom Biskupskog ordinarijata broj 1868/2020. od 31. listopada 2020. svi župni uredi u Požeškoj biskupiji obaviješteni su da se sakrament svete Potvrde 2021. godine, sukladno važećem redosljedu, slavi u župama Novogradiškog, Pakračkog, Pleterničkog, Slatinskog i Virovitičkog dekanata, sa zamolbom da župnici do 15. prosinca 2020. dostave Biskupskom ordinarijatu u Požegi prijedlog datuma slavlja u svojoj župi.

Župnici će u skladu sa sudjelovanjem kandidata na pripravi utvrditi tko će konačno pristupiti slavlju navedenog sakramenta te će ih na svetoj misi Prve korizmene nedjelje, 21. veljače 2021. javno primiti među kandidate za svetu potvrdu, kako je to predviđeno modelom Neposredne pripreme kandidata za prvu svetu pričest i potvrdu (vidi Korizma 2019.).

Pri upisu kandidata za svetu Potvrdu prošle jeseni roditelji su već očitovali svoju suglasnost za pristup njihove djece tom sakramentu, a sudjelovanjem zajedno s njima na misi Prve korizmene nedjelje to će potvrditi.

Župnici će u vrijeme neposredne pripreme za sakrament svete Potvrde upoznati kandidate, njihove kumove i roditelje o pojedinostima slavlja te o načinu na koji će se ono odvijati, poštujući epidemiološke mjere, i ravnajući se prema Odredbama o pripravi i održavanju slavlja prve svete pričesti i sakramenta svete potvrde u trenutačnom izvanrednom stanju (dopis Biskupskog ordinarijata broj 746/2020. od 9. svibnja 2020.). Tijekom korizme, koja je od davnine vrijeme neposredne pripreme za svete sakramente, kandidati će svake nedjelje na svetim misama sudjelovati u onom što je predviđeno programom Neposredne pripreme. Osim toga, bit će uključeni i u sve drugo što pojedini župnici smatraju potrebnim ostvariti u hodu prema slavlju svete Potvrde, sudjelujući i u akciji „Djeca djeci“ našega biskupijskog Caritasa, za koji će od nje primiti kutijice te u njih prikupljati priloge za djecu pogođenu posljedicama potresa na Banovini.

S obzirom na druge pojedinosti slavlja svete Potvrde potrebno je pridržavati se propisa primljenih prethodnih godina.

Slavlje svete Potvrde 2021. godine održat će se u pojedinim župama po sljedećem rasporedu, oblikovanu – koliko je to bilo moguće – na temelju prijedloga primljenih od župnih ureda:

Datum	Dan	Župa	Vrijeme	Krizmatelj
11. 4.	Nedjelja	Okučani	11.00 sati	Biskup
16. 4.	Petak	Jakšić	18.00 sati	Biskup
17. 4.	Subota	Vrbje	17.00 sati	Biskup
18. 4.	Nedjelja	Lukač	11.00 sati	Biskup
24. 4.	Subota	Orubica Virovitica – Sv. Rok Voćin Pleternica Novska – Bl. Alojzije Stepinac	11.00 sati 10.30 sati 18.00 sati 11.00 sati 18.00 sati	Biskup Delegati Krpeljević i Štivin Delegat Krpeljević Delegat I. Žuljević Delegat I. Žuljević
25. 4.	Nedjelja	Požega – Sv. Leopold Mandić Nova Gradiška – Kraljica Svete Krunice	11.00 sati 11.00 sati	Biskup Delegat Krpeljević
2. 5.	Nedjelja	Đulovac Đurđenovac Nova Gradiška – Bezgrješno začecje BDM	11.00 sati 11.00 sati 11.00 sati	Biskup Delegat Krpeljević Delegat I. Žuljević i Štivin
3. 5.	Ponedjeljak	Orahovica	11.00 sati	Biskup
7. 5.	Petak	Hodočašće učenika katoličkih gimnazija i drugih srednjoškolaca u Voćin		
8. 5.	Subota	Hodočašće osnovnoškolaca i ministranata u Voćin		
9. 5.	Nedjelja	Turnašica Sladojevci Sirač	11.00 sati 11.00 sati 11.00 sati	Biskup Delegat I. Žuljević Delegat Krpeljević
10. 5.	Ponedjeljak	Stražeman	11.00 sati	Biskup
14. 5.	Petak	Požega – Sv. Ivan Krstitelj Donja Obrijež	18.00 sati 17.00 sati	Biskup Delegat Krpeljević
15. 5.	Subota	Kutjevo Virovitica – Sv. Leopold Mandić Končanica	11.00 sati 11.00 sati 11.00 sati	Biskup Delegat Krpeljević Delegat I. Žuljević
16. 5.	Nedjelja	Zapolje Cabuna Badljevin	11.00 sati 11.00 sati 11.00 sati	Biskup Delegat Krpeljević Delegat I. Žuljević
21. 5.	Petak	Nova Bukovica Vetovo	17.00 sati 18.00 sati	Biskup Delegat Krpeljević
22. 5.	Subota	Požega – Duh Sveti Cernik Gaj Našice – Sv. Antun Padovanski Slatina – Bl. Ivan Merz	18.00 sati 11.00 sati 18.00 sati 10.00 sati 18.00 sati	Biskup Delegat Krpeljević Delegat Krpeljević Delegat I. Žuljević i Čorković Delegat I. Žuljević
23. 5.	DUHOVI	Katedrala	11.00 sati	Biskup
29. 5.	Subota	Slatina – Sv. Josip Markovac Našički Nova Kapela Lipovljani Kuzmica Gornji Bogičevci	10.30 sati 11.00 sati 18.00 sati 11.00 sati 11.00 sati 18.00 sati	Biskup Delegat Krpeljević Delegat Krpeljević Delegat I. Žuljević Delegat Štivin Delegat Čorković
30. 5.	PRESVETO TROJSTVO	Čađavica Bučje Daruvar – Presveto Trojstvo	11.00 sati 11.00 sati 11.00 sati	Biskup Delegat Krpeljević Delegat I. Žuljević
3. 6.	Četvrtak	Presveto Tijelo i Krv Kristova – Tijelovo		
4. 6.	Petak	Kaptol Buk	17.00 sati 18.00 sati	Biskup Delegat Krpeljević
5. 6.	Subota	Davor Podravska Moslavina Virovitica – Bl. Alojzije Stepinac Novska – Sv. Luka Evanđelist Uljanik	11.00 sati 11.00 sati 18.00 sati 11.00 sati 11.00 sati	Biskup Delegat Krpeljević Delegat Krpeljević Delegat I. Žuljević Delegat Čorković
6. 6.	Nedjelja	Lipik Čaglin Rešetari	11.00 sati 11.00 sati 11.00 sati	Biskup Delegat Krpeljević Delegat I. Žuljević
7. 6.	Ponedjeljak	Hodočašće starijih osoba u Voćin		
12. 6.	Subota	Stari Gradac Stara Gradiška Požeške Sesvete	11.00 sati 11.00 sati 11.00 sati	Biskup Delegat Krpeljević Delegat I. Žuljević
13. 6.	Nedjelja	Daruvar – Sv. Antun Padovanski	18.00 sati	Biskup
15. 6.	Utorak	Sopje	11.00 sati	Biskup
18. 6.	Petak	Velika	17.00 sati	Biskup
19. 6.	Subota	Špišić Bukovica Mačkovac	11.00 sati 11.00 sati	Biskup Delegat Krpeljević
20. 6.	Nedjelja	Pakrac	11.00 sati	Biskup
22. 6.	Utorak	Hodočašće zdravstvenih djelatnika u Voćin		
26. 6.	Subota	Prezbiterско ređenje u Katedrali		

U Požegi otvorena Caritasova riznica dobrote

Na Badnjak prošle godine biskup Antun Škvorčević u prostorima Caritasa Požeške biskupije proglasio je ustanovljenje Caritasove riznice dobrote, projekta kojim će se svakoga mjeseca određenom broju obitelji osigurati sve što je potrebno za dostojan život.

Nakon biskupovog pozdrava dje-latnicima i volonterima Caritasa na čelu s ravnateljem Ivanom Popićem i tajnicom Katarinom Paulić, bilježnik Matej Siluković pročitao je Dekret o ustanovljenju Caritasove riznice dobrote u kojem biskup kaže:

Dragocjeno djelo plemenitosti

»Caritas Požeške biskupije, smješten ove godine, na svetkovinu njegova nebeskog zaštitnika sv. Lovre, u veće i prikladnije novouređene prostore ima mogućnost na kvalitetniji način razvijati dosadašnje programe pomoći osobama u potrebi te pokrenuti i organizirati nove programe. Osim svakodnevne usluge koju Caritasova kuhinja od samih početaka Požeške biskupije pruža osobama onemogućenim da si same pripreme objed, Caritas je nastojao određenom broju obitelji i pojedinaca skromnijeg imovinskog stanja osigurati prehrambene proizvode kojima si same mogu spremati jelo kao i higijenske potrepštine. U sadašnjim okolnostima umnožio se broj ljudi koji su u navedenim potrebama te ovime ustanovljujem RIZNICU DOBROTE CARITASA POŽEŠKE BISKUPIJE sa sjedištem u zgradi Caritasa Požeške biskupije, Cirakijeva

12, Požega. Prema kriterijima mjero-davnih socijalnih službi i utvrđenom rasporedu, Riznica će svakog mjeseca dodjeljivati određenom broju obitelji u materijalnoj nevolji iz grada Požege i okolice sve što im je od navedenih sredstava potrebno za jednomjesečni dostojan život. Povjeravam ravnatelju i tajniku Caritasa da s volonterima potaknu one osobe, ustanove, trgovine i poduzeća koje su u mogućnosti i imaju spremnost biti suradnici u navedenom plemenitom djelu da pomognu Caritasu osigurati u njegovoj Riznici dobrote dovoljnu količinu sredstava kako nitko od ljudi u potrebi ne bi za njih bio uskraćen. Uz redovita sredstva koja će za navedenu svrhu osigurati Požeška biskupija u okviru mogućnosti svoga proračuna, očekuje se obećana novčana i druga potpora mjerodavnog Ministarstva Republike Hrvatske, Požeško-slavonske županije, Grada Požege i drugih jedinica lokalne uprave. Zauzetošću pojedinih župnika i njihovih suradnika, napose caritasovih volontera i župnih pastoralnih vijeća, u župama Požeške biskupije, osobito gradskim, valja također osnovati Caritasove riznice dobrote, koje će surađivati sa središnjom Riznicom u Požegi. Neka Bog po zago-

Povjeravam ravnatelju i tajniku Caritasu da s volonterima potaknu one osobe, ustanove, trgovine i poduzeća koje su u mogućnosti i imaju spremnost biti suradnici u navedenom plemenitom djelu da pomognu Caritasu osigurati u njegovoj Riznici dobrote dovoljnu količinu sredstava kako nitko od ljudi u potrebi ne bi za njih bio uskraćen, istaknuo je biskup Škvorčević.

voru sv. Lovre, zaštitnika Caritasu Požeške biskupije, svojim blagoslovom prati dragocjeno djelo plemenitosti prema ljudima u osnovnim životnim potrebama«, kaže biskup Škvorčević u Dekretu. Potom je biskup određenom broju potrebitih podijelio prve pakete pomoći te se susreo i s korisnicima Caritasova projekta *Kruh i mlijeko za svaki dan*. Zahvalio je prisutnim caritasovim volonterima Ivici Grgiću, Veri Šimunović, Veni Bijeliću i Vedranu Akaloviću za sve što svakodnevno čine u služenju potrebitima, napose u svakodnevnom razvoženju hrane starijima i bolesnima.

Obroci za nemoćne iz Caritasove kuhinje

Biskup Škvorčević, u pratnji ravnatelja Caritasu Ivana Popića, ravnatelja Svećeničkog doma i Središnje biskupijske

kuhinje Ivica Žuljevića i tajnika Mateja Silukovića, pohodio je središnju biskupijsku kuhinju u Domu pape Ivana Pavla II. koja svakodnevno priprema osamdesetak obroka za one koji su nemoćni da si same pripreme objed. Ravnatelj Svećeničkog doma Ivica Žuljević zahvalio je biskupu na podršci koju pruža karitativnim projektima, među njima i Caritasovoj kuhinji, a koja predstavlja velik doprinos u pomaganju najpotrebnijima. Odgovarajući na pitanja novinara, biskup je utvrdio kako se djelatnici središnje biskupijske kuhinje trude nabaviti što kvalitetnije namirnice s požeškog područja gdje je poljoprivreda važna gospodarska grana kupujući ih ili dobivajući kao donaciju s obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava čime se želi pomoći i njima, ali i korisnicima kuhinje da dobiju svježiju i zdravu hranu.

LITURGIJSKA GODINA B

Ukorak s liturgijskim vremenom

Piše: Josip Krpeljević

Prva korizmena nedjelja

Korizma je vrijeme obraćenja, a cijeli život je vrijeme kušnje. »Bijaše u pustinji četrdeset dana gdje ga je iskušavao Sotona; bijaše sa zvijerima, a anđeli mu služahu«, jednom rečenicom Isusovu kušnju opisuje evanđelist Marko i odmah nam upućuje poziv: »Obratite se i vjerujte evanđelju!« Značenje Isusove kušnje za nas izvrsno je protumačio i sv. Augustin, biskup: »U sebi nas je, dakle, preobrazio, kad je htio biti kušan od Sotone [...] Upravo Krista je Sotona iskušao! A u Kristu si ti bio iskušan jer Krist je od tebe sebi uzeo tijelo, a od sebe tebi dao spas; od tebe je sebi uzeo smrt, a od sebe tebi dao život; od tebe je preuzeo na sebe pogrdę, a od sebe je tebi dao slavu; dakle, od tebe je sebi uzeo kušnju, a od sebe tebi dao pobjedu! Ako smo u njemu iskušani, u njemu smo đavla nadvladali. [...] Spoznaj da si ti u njemu iskušani i spoznaj isto tako da si u njemu pobijedio. Mogao je on đavlu zabraniti kušnju. No da nije on bio iskušani, ne bi tebi, koji si kušan, dao poduku kako pobijediti. [...] Nitko ne može biti okrunjen ako nije pobijedio. Nitko ne može pobijediti ako se nije borio. A nitko se ne može boriti ako nema neprijatelja i napasti.«

Druga korizmena nedjelja

Korizma je vrijeme preobraženja, vrijeme promjene. Kad na početku korizme donosimo odluke čega ćemo se odreći, mi zapravo očitujemo ono što želimo u svom životu promijeniti na bolje; iskorijeniti neku lošu naviku, postati bolji u životu i radu. Sv. Irenej, biskup, protumačio je zašto nam je Otac nebeski u prizoru Isusova preobraženja na gori riječima »Ovo je Sin moj ljubljeni! Slušajte ga!« zapovjedio slušati Isusa i njemu služiti: »Zapovjedio nam je da njega slijedimo ne zato jer bi trebao naše služenje, nego da nama samima udijeli spasenje. Slijediti, naime, Spasitelja znači postati sudionikom spasenja. Slijediti svjetlo znači *zadobiti svjetlo*. Oni koji se u svjetlu nalaze ne rasvjetljavaju svjetlo, nego svjetlo njih rasvjetljuje i prosvjetljuje. Oni svjetlu ništa ne daju; ali primajući dobročinstva rasvjetljuju se svjetlom. Tako i služenje Bogu ništa Bogu ne koristi, niti Bogu treba ljudsko služenje. Onima koji njega slijede i njemu služe i onima koji njega slijede podjeljuje dobročinstva zbog toga što njemu služe i zato što njega slijede. No on od njih ne prima nikakva dobročinstva; on je naime bogat, savršen i bez ikakve potrebe. Bog, pak, od ljudi traži služenje radi toga da ih obdari dobročinstvima, njih koji ustraju služeći njemu budući da je dobar i milosrdan.«

Treća korizmena nedjelja

Ivan u svom evanđelju navodi sedam velikih Isusovih znamenja, to jest proćkih gesta kojima je Isus potvrđivao da je on Božji pomazanik, Mesija i spasitelj svijeta. Jedan od tih znakova jest izgon trgovaca iz jeruzalemskog Hrama o čemu je riječ u evanđeoskom ulomku ove nedjelja. Sv. Augustin, biskup, ovako je protumačio to znamenje: »Što smo čuli, braćo? Evo, onaj hram još je bio pralik i izbacio je iz njega Gospodin sve koji su tražili svoju korist, koji su došli kao na tržnicu. [...] Revnošću ih je za Dom Božji izbacio iz hrama Gospodin. Braćo, neka svakoga kršćanina u Kristovim udovima izjeda revnost za Dom Božji.« U svih se tih sedam znamenja nagoviješta najveće Isusovo znamenje - njegovo uskrsnuće od mrtvih kao znak Božje konačne pobjede nad zlom i smrću. Korizma je vrijeme pročišćavanja; vrijeme velikog pospremanja, dovođenja stvari u red, pri čemu želimo izbaciti iz svoga života, iz hrama svoga tijela i duše, svako zlo i svaki grijeh, odnosno sve ono što u njemu ne treba i ne smije biti te otvarati prostore svoga duha da se u njemu Duh Sveti nastani kao dragi gost.

Četvrta korizmena nedjelja

Korizma je vrijeme preporođenja; vrijeme novog rođenja. Kad svake godine u vazmenom bdijenju obnavljamo krsna obećanja, *mi se podsjećamo da se u krštenju dogodilo naše duhovno rođenje po Bogu* »koji je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni.« Govoreći da je svako doba, a napose korizmeno, pogodno za djelotvornu ljubav, sv. Leon, veliki, papa, kaže: »Ako je Bog ljubav, tada naša ljubav prema bližnjemu ne može imati kraja jer nema međe koja može božanstvo ograditi. [...] Sada neka na vidjelo izide blagonaklonjenija darežljivost prema siromasima i onima koji su opterećeni raznovrsnim mukama. Time će Bogu biti uzdignuta hvala s mnogih strana, a naši će postovi biti potpora za potrebne. Gospodin se nijednoj pobožnosti vjernika toliko ne veseli koliko toj koja obogaćuje njegove siromahe [...] Vrlo su mnoga i raznolika djela milosrđa. Ona sama svojom raznolikošću pravim kršćanima podjeljuju to da u dijeljenju milostinje nemaju udjela samo bogati i oni koji imaju svega u izobilju, nego i oni koji osrednje posjeduju ili su čak siromašni. A ako i imaju svi jednaku mogućnost darivanja, neka ipak svi budu u srcu osjećajem jednaki.«

Peta korizmena nedjelja

Korizma je vrijeme uranjanja u otajstvo Isusova umiranja i smrti i ujedno priprava za čas naše smrti. Pred blizinom časa svoje muke i smrti, Isus otkriva koliko je pogođen teškim i dramatičnim stanjem svoje duše: »Duša mi je sada potresena i što da kažem?«, ali nas ujedno i uvjerava kako se ni u tom stanju nije pogubio te da u potpunosti konce svog života drži u svojim rukama, da vlada svojim životom. »No, zato dođoh u ovaj čas.« On zna da njegova smrt neće biti čas njegova poniženja i gubitništva, nego čas Božje proslave i pobjede; stoga svoj vapaj Ocu zaključuje molbom: »Oče, proslavi ime svoje!« Slikom pšeničnog zrna posijanog u zemlju, Isus je objavio otajstvo ljudskog umiranja i smrti koje će se u punini očitovati u njegovoj mucu i smrti na križu. Ovu korizmu slavimo u godini koju je papa Franjo proglasio Godinom svetoga Josipa kojeg vjerni Božji narod osobito časti kao zaštitnika dobre smrti. Zato ga zamolimo da ove korizme i tijekom čitavog našeg života na zemlji, zajedno s Blaženom Djevicom Marijom, *moli za nas grešnike, sada i na času smrti naše*.

Cvjetnica – Nedjelja muke Gospodnje

Korizma je vrijeme hoda s Isusom na njegovu križnom putu. No kad nas je pozvao da idemo za njim jer je on »put, istina i život«, kao konačni cilj nije obećao križ i grob, nego uskrsnuće i vječni život na nebesima. Sudjelujući u pobožnosti križnoga puta trajno smo se obnavljali u vjeri da se po mucu i smrti prelazi u slavu uskrsnuća. Sv. Augustin, biskup ovako je protumačio otajstvo Isusove muke: »Isus je, dakle, išao na mjesto gdje je imao biti razapet noseći svoj križ. Veliki prizor! Ali ako se gleda bezbožnost, velika poruga; ako se gleda pobožnost, veliko otajstvo. Ako to gleda bezbožnost, onda je svjedočanstvo velikoga rugla; ako pak pobožnost, velika je utvrda vjere. Ako to gleda bezbožnost, ismjehuje kralja koji umjesto kraljevskoga žezla nosi drvo svoje kazne; dok pobožnost gleda kralja koji nosi drvo na koje će biti pribijen, koje će također biti pribijeno na čela kraljevska; na njemu prezren bezbožničkim očima, na kojemu će se proslaviti srca svetačka.«

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Požeška biskupija

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević • UREDNIČKO VIJEĆE: Ivica Žuljević, Josip Krpeljević,

Ljiljana Marić, Marijan Pavelić, Višnja Mikić • LEKTOR: Romana Thür

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak • TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega

Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: zajednistvo@pozeska-biskupija.hr

Korizmeni pastoralni programi

Biskup Antun Škvorčević uputio je prigodom Korizme braći svećenicima dopis u kojemu piše:

Poznato vam je da smo se od početka pandemije koronavirusa u Požeškoj biskupiji u svom pastoralnom poslanju vodili načelom „ne dokidati, nego prilagoditi“, koje se pokazalo mudrim, napose zato što smo i u izvanrednim okolnostima vjernicima i široj javnosti neprestano svjedočili koliko su nam svetinje važne i kako ih se olako ne odričemo. Vodeći se istim načelom, na skupštini dekana Požeške biskupije održanoj minuloga 4. veljače 2021. u Požegi, predstavljani su predstojeći korizmeni pastoralni programi, napose kateheze petkom i priprava kandidata za prvu svetu pričest i potvrdu. Programi će se, kao i prijašnjih godina, odvijati u povezanosti s nedjeljnom svetom misom i pobožnošću križnoga puta petkom.

Korizmene kateheze petkom o obitelji

Na blagdan Svete Obitelji, u nedjelju 27. prosinca 2020., papa Franjo tijekom molitve nedjeljnog Anđeoskog pozdravljenja najavio je godinu posvećenu razmišljanju o obitelji dubljim proučavanjem sadržaja Apostolske pobudnice Amoris laetitia. Spomenuta Godina započeo će na blagdan svetog Josipa, 19. ožujka 2021., pet godina nakon objavljivanja spomenute Apostolske pobudnice, a zaključit će se 26. lipnja 2022. prigodom 10. svjetskog susreta obitelji. Papa je na blagdan Svete Obitelji kazao: „Bit će to godina razmišljanja o Amoris laetitia i prilika za dublje proučavanje sadržaja toga dokumenta. Ta će razmišljanja biti stavljena na raspolaganje crkvenim zajednicama i obiteljima kako bi ih se pratilo na njihovu putu. Već sada pozivam sve da se pridruže inicijativama koje će se promicati tijekom te Godine (...). Ovaj hod obitelji iz čitavoga svijeta povjeravamo Svetoj nazaretskoj obitelji, posebno svetom Josipu, suprugu i brižnom ocu“, zaključuje Sveti Otac.

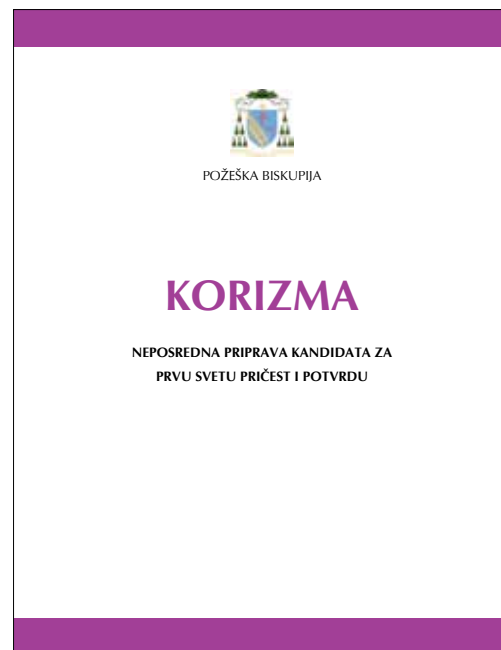
Prihvaćajući inicijativu pape Franje, pred početak spomenute Godine, Pastoralni centar Požeške biskupije u suradnji s biskupijskim Centrom „Pro vita et familia“ pripremio je na temelju Pobudnice Amoris laetitia šest korizmenih kateheza o obitelji koje će se održavati petkom u povezanosti s križnim putem. Sadržaj kateheza temelji se na korizmenim nedjeljnim evanđeljima i spomenutoj Apostolskoj pobudnici. Zbog prilagodbe okolnostima u kojima se nalazimo te s namjerom da pomognemo župni-

cima i vjeroučiteljima u provođenju ovogodišnjeg korizmenog programa petkom u našim župama, Povjerenstvo za medije na temelju pripremljene katehetske građe oblikovalo je video-kateheze, koje se mogu emitirati potpuno samostalno (uživo ili putem društvenih mreža) ili kao popratni sadržaj pri izvođenju kateheze uživo. Pastoralni centar dostavlja će župnim uredima i vjeroučiteljima svakog ponedjeljka elektroničkom poštom katehetsku građu i spomenute video-kateheze, koje će se moći preuzeti i na službenoj internetskoj stranici Požeške biskupije.

Petkom prije pobožnosti križnoga puta jedan lektor će pročitati evanđeoski tekst predstojeće nedjelje, nakon kojeg će vjeroučitelj ili svećenik (voditelj kateheze) okupljenima postaviti nekoliko pitanja za razmišljanje kao uvod u predstavljanje sadržaja kateheze. Potom će katehezu zaključiti s nekoliko pitanja za ostvarivanje evanđeoskih zahtjeva u predstojećem tjednu i nastaviti pobožnošću križnoga puta. Milostinja koju će vjernici darovati na pobožnosti križnog puta namijenjena je stradalima u potresu kao izraz naše posebne osjetljivosti za one obitelji koje su u životnim kušnjama i osobitoj materijalnoj i duhovnoj potrebi. Kao i prijašnjih godina, svećenici će prikupljenu korizmu milostinju na pobožnosti križnog puta predati u Katedrali tijekom prinosa darova na Veliki četvrtak u Misi posvete ulja.

Korizmene nedjelje: neposredna priprava kandidata za prvu svetu pričest i potvrdu

Kako je već utvrđeno dopisom Biskupskog ordinarijata u Požegi broj 120/2021. od 6. veljače 2021. o ovogodišnjem slavlju sakramenta svete Potvrde, na Prvu korizmu nedjelju, 21. veljače 2021. župnici će javno primiti među kandidate za svetu potvrdu one kandidate koji su do sada sudjelovali u pripravi za taj sakrament, kako je to predviđeno modelom Neposredne priprave kandidata za prvu svetu pričest i potvrdu. Isto će učiniti i s ovogodišnjim kandidatima za prvu svetu Pričest. Nakon toga, kandidati za svete sakramente, pridržavajući se epidemioloških mjera, svake nedjelje će slijediti predviđene korake u pripravi za navedene sakramente, koji uključuju i njihove roditelje. Župnici će se u tom pogledu poslužiti građom primljenom prije dvije godine, koja je utemeljena u Redu pristupa odraslih u kršćanstvo

i prilagođena uzrastu prvopričesničkih i krizmaničkih kandidata. Spomenuta građa bit će objavljena i na biskupijskom web-portalu.

Nakon što su primljeni među kandidate za svete sakramente, tijekom svete mise Druge korizmene nedjelje krizmanici će potvrditi svoju vjeru tako da će primiti svečano tiskani primjerak Apostolskog vjeronanja, koje će ispovjediti te vlastoručno potpisati, a pridružiti će im se prvopričesnici zajedno s ostalom zajednicom. Svoje vjerničko prianjanje uz Isusa Krista pripravnici će očitovati na Treću korizmu nedjelju kada će im biti predana tiskana Molitva Gospodnja – Očenaš, molitva zajednice Isusovih krštenika. Na Četvrtu i Petu korizmu nedjelju kandidati će imati provjeru čiji je sastavni dio molitva otklanjanja i čišćenja od grijeha, što će za krizmanike biti povezano i s uskršnom svetom ispovijedi i pričestu. Bit će znakovito da Četvrte korizmene nedjelje pripravnici za prvu pričest, ako je moguće, prime prvopričesnički molitvenik, a krizmanici knjigu Evanđelja, te da na Petu korizmu nedjelju krizmanici prime križ koji će ih podsjećati na slavlje svete Potvrde po kojem će biti ugrađeni u puno zajedništvo Crkve, a prvopričesnika valja označiti križem na čelu.

Osim toga, kandidati će biti uključeni i u sve drugo što pojedini župnici smatraju potrebnim ostvariti u hodu prema slavlju svetih sakramenata a što im omogućuje stjecanje iskustva vjere i nje-nog svjedočenja. Među ostalim, na svršetku euharistijskog slavlja Prve korizmene nedjelje prikladno je svima njima uručiti Caritasove kutijice za akciju „Djeca djeci“ u koje će sami prikupljati priloge za djecu pogođenu posljedicama potresa na Banovini te će to prinijeti za prikazni dar na misi Večere Gospodnje na Veliki četvrtak, a župnici će ih predati biskupijskom Caritasu za potrebe navedene djece.

Kandidati za svetu potvrdu iz župa Katedralnog arhiđakonata sudjelovat će na Misi posvete ulja u Katedrali na Veliki četvrtak.

Zahvaljujem svećenicima i njihovim suradnicima, napose vjeroučiteljima za sve što će tijekom ovogodišnje korizme u okolnostima pandemije, nastojati činiti za duhovno dobro naše djece i mladih. Uz srdačan pozdrav i blagoslov u Gospodinu.

Obitelj na kušnji

In memoriam Valentin Halić

Prečasni Valentin Halić rodio se 12. veljače 1943. godine u Maloj Subotici u Međimurju od oca Ivana i majke Karoline r. Novak. Osnovnu školu polazio je u Maloj Subotici i Čakovcu, a srednju Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju u Zagrebu kao svećenički kandidat u Međubiskupijskom sjemeništu na Šalati. Nakon mature 1962. godine stupio je u Nadbiskupsko bogoslovno sjemenište u Zagrebu i započeo studij teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu...

Teško osjećajući nepravdu, progon vjernika i Crkve te svih domoljuba, zauzimao se za slobodu, napose u vrijeme „Hrvatskog proljeća“ 1971. godine. Za demokratskih promjena na prvim slobodnim izborima bez prikrivanja podupirao je stranku nacionalnog programa neovisnosti Republike Hrvatske. U svom pastoralnom djelovanju nastojao je biti vjeran crkvenim propisima što mu je pokatkad priskrbilo i određena nerazumijevanja kod vjernika. Ostao je upamćen kao čovjek reda koji je na svoj način ostvarivao. Rado se tijekom mirovine sjećao Čađavice i njezinih vjernika te se onamo vraćao kad mu je to bilo moguće. Od srca zahvaljujem prečasnom Valentinu Haliću za sve što je tijekom 44 godine svoga svećeničkog služenja u Čađavici nastojao činiti, ulažući sebe za dobro Crkve i spasenje duša. Molim Gospodina da mu oprost i sve grijeh, slabosti i propuste. U njegovo ime molim i sve one koje je možda u trenucima naglosti nesvjesno i nenamjerno povrijedio.«

U nastavku je biskup Antun istaknuo: »Mnoštvo je crtica iz njegova života koje svjedoče o karakteru, vrlinama i duhu kojima je stvarao posebno ozračje u crkvi i društvu. Spomenut ću samo jednu, iz koje je moguće prepoznati barem djelomično duhovni profil njegova lika. Volio je sjesti za stol i blagovati s osobama koje je uveseljavao svojim razgovorom, temama i tumačenjima zbivanja na svoj poseban način. U nekoliko prigoda duhovito je za stolom u blagovaonici Svećeničkog doma izjavio da ne želi umrijeti gladan nego sit, te je i druge poticao na blagovanje. Znakovito je da mu je prije dva dana srce klonulo upravo za stolom u vrijeme objeda, i da je ubrzo nakon toga preminuo. No, u tom njegovu šaljivom povezanju smrti sa stolom i blagovanjem, bila je zacijelo prisutna čežnja njegova srca, glad za puninom života i konačnog smisla postojanja, o kojoj je razmišljao na temelju Božjih obećanja i mogućnosti ostvarenih u Isusovoj muc, smrti i uskrsnuću, zbog kojih se i opredijelio biti svećenik.«

Za Isusovim stolom u vječnosti

Zatim je biskup nastavio: »U dramu naše ljudske prolaznosti i smrtnosti uključio se sam Sin Očev, koji pred svoju smrt okuplja za stol svoje učenike, kako smo čuli u evanđelju, da bi im pružio blagovati euharistijski kruh i piti vino kao predokus i početak zajedništva za stolom u kraljevstvu Božjem, ostvarenom obećanju danom po proroku Izaiji. U svakom euharistijskom slavlju Isus sa svojim prijateljima obnavlja navedenu gestu blagovanja, pričesnike ispunja snagom svoje žrtve na križu i čini dionicima pobjede nad smrću, kraljevstva Božjeg, koje se treba još potpuno ostvariti na svakom pojedinom od nas i na svemu stvorenju. U Isusovoj riječi koju je u naviještenom evanđelju uputio apostolima odzvanja obećanje namijenjeno svim njegovim vjernim učenicima tijekom povijesti: „Da, vi ste ustrajali u mojim

kušnjama. Ja vam stoga u baštinu predajem kraljevstvo što ga je meni predao moj Otac: da jedete i pijete za mojim stolom u kraljevstvu mojemu i sjedite na prijestoljima sudeći dvanaest plemena Izraelovih“ (Lk 12, 24-27). U jutarnjim satima na dan svoje smrti svećenik Valentin sjeo je s Isusom za euharistijski stol u kapeli Svećeničkog doma, blagovao s njime euharistijski kruh i pio čašu te njegova smrt za stolom u blagovaonici, vjerujem, samo je prijelaz za Isusov stol u vječnosti. Postao je tako dionikom punine života u koji je vjerovao, kojem se nadao, koji je naviještao i slavio u svetim otajstvima.«

Potom je riječi oprostaja i zahvalnosti u ime kanonika i svećenika Slatinskog dekanata izrekao slatinski župnik Nikola Jušić, a u ime vjernika čađavičke Župe progovorio je načelnik općine Čađavica Mirko Rončević, koji je zahvalio pokojnom župniku za sve što je učinio tijekom dugogodišnje službe u Čađavici. Biskup Antun je na koncu sprovoda u ime pokojnog svećenika Valentina zahvalio svima koji su mu tijekom života bili dobri, napose časnim sestrama u Svećeničkom domu u Požegi za petogodišnje služenje. Nakon ukopa, biskup Antun je u požeškoj Katedrali, u zajedništvu s kanonicima i drugim svećenicima, predvodio svetu misu zadušnicu za pokojnog svećenika Valentina.

VALENTIN HALIĆ (1943.-2020.)

Prečasni Valentin Halić rodio se 12. veljače 1943. godine u Maloj Subotici u Međimurju od oca Ivana i majke Karoline r. Novak. Osnovnu školu polazio je u Maloj Subotici i Čakovcu, a srednju Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju u Zagrebu kao svećenički kandidat u Međubiskupijskom sjemeništu na Šalati. Nakon mature 1962. godine stupio je u Nadbiskupsko bogoslovno sjemenište u Zagrebu i započeo studij teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu da bi ga privremeno prekinuo služenjem vojnog roka u Pirotu i Petrovaradinu. Za đakona ga je zaredio zagrebački nadbiskup Franjo Kuharić u zagrebačkoj katedrali 1968. godine, a za svećenika 1969. godine. Povjerenica mu je služba župnog vikara u Đurđevcu. Potom je 1971. imenovan upraviteljem Župe sv. Petra Apostola u Čađavici gdje je proveo cijeli svoj svećenički vijek. Uz spomenutu župničku službu u Čađavici, nakratko je 1984. bio župnik *in solidum* u Župi sv. Marije Magdalene u Sopju zajedno sa slatinskim župnikom Franjom Udovičićem i sladojevačkim župnikom Stjepanom Hlevnjakom, a privremeno je 1992. upravljao i župom Podravska Moslavina te bio bilježnik Našičkog dekanata. Nakon osnutka Požeške biskupije u dva mandata bio je član biskupijskog Ekonomskog vijeća, a 2000. godine imenovan je kanonikom Stolnog kaptola sv. Petra u Požegi. Od bogoslovskih dana pokazivao je posebnu osjetljivost za pravdu. Za nju se zauzimao pokatkad i na vrlo emotivan način te su ga komunističke vlasti 1978. godine osudile na četiri mjeseca zatvora u Lipovici. Zbog zdravstvenih razloga umirovljen je 2015. godine i otada je živio u Svećeničkom domu u Požegi sve do 21. prosinca 2020. godine kad mu je kod objeda pozlilo te je hitno prevezen u Opću županijsku bolnicu u Požegi gdje je ubrzo preminuo u sedamdeset i osmoj godini života i pedeset i drugoj godini svećeništva.

Na Groblju Krista Kralja u Požegi, 23. prosinca 2020. u kanoničku grobnicu položeno je mrtvo tijelo umirovljenog svećenika Požeške biskupije Valentina Halića. U ograničenim okolnostima sprovedne obrede predvodio je biskup Antun Škvorčević, u zajedništvu s kanonicima Stolnog kaptola sv. Petra i svećenicima Požeške biskupije. Biskup je kazao da ovim ispraćajem želimo osobno i u ime svih onih koji su poštivali pokojnog svećenika a nisu mogli doći na sprovod radi okolnosti zaraze, iskazati mu poštovanje i zahvalnost za sve ono što je nastojao činiti tijekom svoga ovozemaljskog života. Na početku homilije biskup Antun je kazao: »Poštovani članovi požeškoga Stolnog kaptola, braćo svećenici, ožalošćena rodbino, dragi sudionici ovog sprovodnog slavlja! Na ovom oproštaju od posmrtnih ostataka Valentina Halića svima vam izričem svoje duboko kršćansko suosjećanje, dijeleći s vama tugu rastanka od još jednog člana Prezbiterija požeške mjesne Crkve i požeškoga Stolnog kaptola sv. Petra. S osobitim osjećajima poštovanja svjedočim svoje suosjećanje sestrama preminulog svećenika Anamariji i Viktoriji s obiteljima te braći Antunu i Augustinu s obiteljima, Stjepanu Vuku, čađavičkom župniku i Mirku Rončeviću, načelniku Općine Čađavica sa zamolbom da moju sućut prenesu vjernicima i građanima navedene Župe i Općine. Želio bih podsjetiti na ono što je časnog pokojnika činilo prepoznatljivim u neponovljivosti i jedinstvenosti njegove ljudske i svećeničke osobe.

Savjesno vršio svoje svećeničko poslanje

Potom je biskup zahvalio pokojniku na svemu što je činio tijekom svećeničkog života: »Prečasni Valentin Halić volio je Crkvu i vršio savjesno svećeničko poslanje na svoj osobit način.

Krštenje petog djeteta dviju obitelji u Voćinu

Na blagdan Krštenja Gospodinova, u nedjelju, 10. siječnja, biskup Antun Škvorčević posjetio je Župu Pohoda BDM u Voćinu te u svetištu Gospe Voćinske predvodio euharistijsko slavlje tijekom kojeg je krstio peto dijete iz dviju obitelji. Koncelebrirali su župnik Ivan Ereiz, Augustin Tašić, stric novokrštenog dječaka te biskupov tajnik Matej Siluković.

Na početku misnog slavlja voćinski župnik Ivan Ereiz pozdravio je biskupa Škvorčevića i u ime župne zajednice zaželio dobrodošlicu, a djevojčica Iva u narodnoj nošnji uručila mu je cvijeće.

Plemenitost i dobrotu

Uvodeći u sveto slavlje biskup je podsjetio prisutne da s blagdanom Gospodinova krštenja, koji danas slavimo, završava božićno vrijeme liturgijske godine. Naglasio je da pred nama više nije dijete Isus, nego onaj Gospodin koji je u krštenju na Jordanu uspostavljen u svoje mesijansko poslanje naviještanja radosne vijesti i spasenja po mucu, smrti i uskrsnuću. Dodao je kako Isus na svoj način ostaje s nama po djeci koju bračni drugovi u našim kršćanskim obiteljima s ljubavlju primaju. Izrazio je radost što danas može krstiti dvoje djece iz takvih obitelji. S posebnim poštovanjem i zahvalnošću pozdravio je Božu i Veroniku Nikolić s Laurom, njihovim petim djetetom kao i Gorana i Snježanu Tašić s Noom, njihovim također petim djetetom, naglasivši kako će ova djeca po svetom krštenju postati u punini sinovi i kćeri Božje ne samo do smrti nego za vječnost. Nazočne vjernike pozvao je da se u ovom slavlju obno ve u svijesti svoga krsnoga dostojanstva.

U homiliji biskup je istaknuo da župljani voćinske župe ne samo da pomno prate što se događa s potresom u Petrinji, Sisku, Glini i okolici; nego i priteču u pomoć potrebnima, osobito svojim rođacima iz Dumača nedaleko Petrinje i ostalih potresom pogođenih područja koje su primili i u svoje domove, a drugima već poslali određena materijalna sredstva za najosnovnije životne potrebe.

Razmišljajući u svijetlu naviještene Božje riječi o plemenitosti i dobroti koju toliki ljudi u Hrvatskoj iskazuju stradalima u potresu, biskup je ustvrdio da su se pogođeni potresom nahranili plemenitošću i ljubavlju darovatelja koja ih je uzdigla u njihovu dostojanstvu više nego darovanom hranom. Kazao je kako je to na tragu onoga što nam je Bog po proroku Izaiji poručio u prvom današnjem čitanju - da ćemo od materijalnog jela i piće koje svakodnevno stavljamo u usta i želudac, ponovno ogladnjati i ožeđnjeti, ali da postoji Božje jelo i piće koje nas može tako ispuniti i nasititi da više nikada ne trpimo nikakve oskudice. Bog je ljubav sama, i kad se nahranimo njegovom hranom i napojimo njegovim pićem ljubavi, tek onda smo istinski nahranjeni i napojeni, ustvrdio je biskup.

Rođenje za puninu života

Na temelju drugog čitanja iz Ivanove poslanice biskup je progovorio o rođenju za puninu života koje samo Bog može ostvariti. Ustvrdio je da još nismo istinski rođeni kad smo tjelesnim očima ugledali ovaj svijet, nego tek kad smo u svetom krštenju rođeni od Boga, postali sinovi i kćeri Božje, prepoređeni na puninu života. Tko se ne zna zaustaviti pred rođenjem novog čovjeka s iznenađenošću i divljenjem, taj prolazi ovim svijetom površno, neosjetljiv za tako velik i važan Božji dar, rekao je biskup. Podsjetio je kako prorok Izaija u prvom čitanju govori o vodi kao piću koje utaja našu žed i uspoređuje Božju riječ s vodom koja daje sjemenu da raste, a sv. Marko, opisujući u današnjem evanđelju Isusovo krštenje u Jordanu, ističe još jedno važno svojstvo vode - njezinu

Tko se ne zna zaustaviti pred rođenjem novog čovjeka s iznenađenošću i divljenjem, taj prolazi ovim svijetom površno, neosjetljiv za tako velik i važan Božji dar, rekao je biskup.

moć da čisti i pere. U svetom krštenju uranjamo ljude u vodu ili ih njome polijevamo kako bi Isusova ljubav s križa i njegova krv razorila u nama moć zla i smrti. Ta moć Božje ljubavi je Duh Sveti i zato ćemo u obredu krštenja zazvati na vodu njegovu moć da po njoj Isusova pobjeda nad smrću zahvati živote ove male djece Laure i Noe te ona budu ishranjena za život vječni, podsjetio je biskup. Istaknuo je da se tako na nama ostvaruje otajstvo vode, krvi i Duha o kojem govori sv. Ivan u svojoj poslanici. Izrazio je radost što vjernici u voćinskoj župi shvaćaju što je njima Isusova Crkva, napose kad im po svetim sakramentima, prvenstveno krštenju i euharistiji, služi i omogućuje obiteljima da sa svojom djecom budu zahvaćeni dinamizmom Isusove ljubavi kojom je pobijedio smrt na križu. Pozvao je sudionike slavlja da s tom ljubavlju uvijek računaju, da je se ni pod koju cijenu ne odreknu, nego da se, primajući svetu pričest, u toj ljubavlju utvrđuju i učvršćuju.

Na završetku misnoga slavlja biskup je rekao da je želio danas biti sa članovima obitelji malene Laure i Noe da bi se s njima radovao bogatstvu života koje su primili po petom djetetu. Zahvalio im je i čestitao na krsnom prepoređenju njihove djece, a osobito što svojim opredjeljenjem za život služu budućnosti Crkve i naroda. Zahvalio je župniku Ivanu Ereizu za sve ono što nastoji činiti za dobro duša u voćinskom svetištu te je po zagovoru Isusove Majke, Gospe Voćinske, na sve sudionike slavlja zazvao Božji blagoslov. Nakon svete mise biskup se zadržao u razgovoru s članovima spomenutih obitelji te im uručio darove i novčanu potporu.

Orguljaši iz obitelji Lisec u Vetovu

Dugogodišnja orguljašica u požeškoj župnoj crkvi Duha Svetoga, sedamdesetčetverogodišnja Jelica Antunović, nedavno je Knjižnici Požeške biskupije predala zanimljivu crkvenu pjesmaricu iz župne crkve Bezgrješnog Začeca BDM u Vetovu koju je 1949. godine rukom ispisao Mijo Bestić.

Napravio nemoguće

Naime, ova pjesmarica napisana je za moga oca Vinka rođenog 1915. godine. Nekada su u crkvama uglavnom svirali učitelji, ali budući da je nakon Drugog svjetskog rata učiteljima zabranjeno ići na misu, u našoj župnoj crkvi više nitko nije svirao orgulje. Kod nas ih je inače svirao učitelj Duško Sekulić. Žene i djevojke tada su pjevale a capella. Mom ocu, koji je inače svirao prim u tamburaškoj grupi s braćom na seoskim zabavama, to je jako smetalo. Bio je silno žalostan što više ne sviraju orgulje te je pitao župnika kako da sam nauči svirati orgulje. Budući da nije poznao notno pismo, župnik mu je rekao da to nije nimalo lako. Moj otac nije odustajao i na kraju ga je župnik s pismenom preporukom uputio kod Mije Bestića koji je bio katehet u đačkom domu u Požezi, no i on mu je odgovorio isto – prisjeća se Jelica.

Na kraju je Bestić pred Vinkovom upornošću ipak popustio i odlučio napraviti nemoguće. Objasnio mu je crtoljve u kajdanci, notno pismo, durove i molove s povisilicama i snizilicama. Napisao mu je vježbu i objasnio kako da to izvede te mu rekao da se vrati kada nauči zadanu vježbu.

Sviranje na gluho

Moj tata bio je postolar i u to vrijeme imao je radnu obvezu, odnosno normu koliko pari vojničkih cipela mora skrojiti svaki tjedan. Tijekom dana nije imao vremena za vježbanje, a navečer nije mogao ići u crkvu vježbati jer u Vetovu nije bilo električne rasvjete. Dosjetio se te je na drugoj strani daske na kojoj je krojio kožu za cipele iscrtao klavijaturu i tako vježbao sviranje *na gluho* i *na suho*. Kada je mislio da je vježbu naučio, išao je biciklom u Požegu da ga poslušaju Bestić. On bi ga poslušao i ispravljalo tehničke pogreške te zadavao novu vježbu – objašnjava Jelica.

Da bi Vinku olakšao učenje sviranja orgulja, Bestić rukom je napisao i posebnu pjesmaricu u kojoj je teže pjesme pojednostavio i prilagodio u odnosu na original. Većina pjesama preuzeta je iz Hrvatskog crkvenog kantuala, najkorištenije hrvatske crkvene pjesmarice.

Nakon nekoliko mjeseci vježbanja Vinko je počeo svirati u svojoj župnoj crkvi u Vetovu. Prva pjesma koju je odsvirao bila je *Zdravo budi, Marijo* na misi zornici. Redovito je svirao nedjeljom i blagdanom, sve mise zornice, svibanjske i listopadske pobožnosti. Od početka je priželjkivao da i njegova djeca nauče svirati orgulje. Nakon nekoliko godina uspio je pronaći harmonij kojeg je posudio i doveo kući. Najstarija kći Jelica započela je u drugom

Tata se dosjetio te je na drugoj strani daske na kojoj je krojio kožu za cipele iscrtao klavijaturu i tako vježbao sviranje na gluho i na suho – prisjeća se njegova kćer Jelica Antunović.

Vinko Lisec sa suprugom i djecom, 1981.

razredu osnovne škole učiti notno pismo i vježbe na način kako je učio i njezin otac.

Prvi puta u crkvi sam svirala na svibanjskim večernjicama 1956. godine; tada sam imala devet godina. Prva pjesma koju sam odsvirala bila je *Marijo, svibnja kraljice*. Moja sestra i braća također su, netko s manje, a netko s više volje i uspjeha, morali proći osnovne vježbe kojima je tata započeo svirati. Osim mene, ozbiljno se prihvatila sviranja još moja sestra Marijana (r. 1962.) te brat Antun (r. 1957.) koji je, nažalost, prije dvije godine preminuo – ističe Jelica.

Zahvaljujući obitelji Lisec u župnoj crkvi u Vetovu godinama nije više bilo niti jedne svečanosti bez sviranja na orguljama. Kako su djeca odrastala i odlazila, Vinko je uvijek bio zlatna rezerva sve do svoje smrti 1983. godine. U svojim župama po potrebi još uvijek sviraju Jelica i Marijana.

Handwritten musical score for organ, titled "Korizmene" (Lent). The score is written on two staves with lyrics in Croatian. The lyrics are: "Počinje se... Ka što njega samo mu-ka ma- da gije ne-ostig- nos- Daj me be-ni- f- meti- O- de- da- mam- bee- pro- pla- se- 2. ŽIDOV I SU NEMILOSNI OKRUTNO GA MUČILI, PA GA SVEGA POKREBENA POD KRIŽ TEŠKI SKUČILI. DAJ NEBESKI, SVETI OČE,..."